

היזברות

עונג שבת

פרשת ויחי | גיליון 331 | י"ב טבת תשע"ח

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לבשורות טובות וכל הישועות שלמה יוחאי בן חסיבה אביבה | לרפואה שלמה הצלחה וזיווג עידן בן אידית | לע"נ ניסים והבה בן רחל | לע"נ מטילדה בת רבקה לע"נ יצחק בן בהייה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש	מוצאי שבת	כניסת השבת	ישראל
18:01	17:24	16:09	ירושלים
17:58	17:25	16:24	תל אביב
17:58	17:23	16:15	חיפה
18:02	17:27	16:27	באר שבע

2 חלק מאלוקים (ב')
 דניאל בלס

3 אני אדם טוב
 הרב יצחק פנגר

6 סיפורו של ספר חיים ולד

8 צורת האותיות
 הרב זמיר כהן

10 הלכות קריאת ס"ת
 הרב יצחק יוסף

11 לא "חוזרים בתשובה"
 הרב דן טימקין

14 ומה בשנה הבאה?
 הרבנית יעלמה טורחי

שוויו של חיוך

מה שבין חיוך סתמי לבין הלבנת שיניים

הרב זמיר כהן

עקב מסיים את ברכתו לבנו יהודה במילים "וּלְבָן שֵׁנִים מְחֻלָּב" (בראשית מט, יב).

בתלמוד (כתובות קיא ע"ב) דרש מכאן רבי יוחנן: "טוב המלבין שיניים לחברו, יותר ממשקה חלב. שנאמר: 'וּלְבָן שֵׁנִים - מְחֻלָּב', אל תקרי וּלְבָן שיניים אלא לבון שיניים".

בדרך כלל נהוג לציין את המים המשקים ומחיים כמשקה הנדרש לחיי האדם, ומדוע נאמר כאן "יותר ממשקה חלב"?

סיפר אחד ממפקדי אצ"ל, שכאשר בלילה חורפי סוער סיימו לפוצץ את אחד הגשרים בצפון הארץ בתקופת מאבק בבריטים, חזרו הלוחמים לביתם בחושך ובקור כשהם רטובים מהגשמים העזים, עייפים מעמל היום, רעבים וצמאים, עווד הרעמים והברקים מוסיפים רבות לתחושה הקשה. והנה בדרכס המתין להם אחד מחבריהם, שהיה תושב עכו, וכד חלב חם בידיו. "מימי לא אכלתי או שתיתי דבר שהיה טעים ומרווה ומזין, יותר מהחלב הזה באותו לילה סוער", אמר אותו מפקד. ואכן, בכוחו של החלב להרוות את הצמא, וגם להזין את הגוף ולהרגיע את הרעב. בכך נותן הוא מענה לכל צרכי הגוף. כך החיוך לנפש. כמעט כל אדם זקוק להכרה מבני אדם, שיכירו בחשיבותו בעולם. וכאשר מחייכים אליו, מקבל הוא הוכחה לחשיבותו ולהיותו אהוב ומוערך בעיני הבריות. לכן נמשל החיוך לחלב ולא רק למים; יש בו, כמו בחלב, מזון ומרפא לכל צרכי הנפש.

ומפני מה אמרו חכמים: "טוב המלבין שיניים לחברו", ולא אמרו טוב "המחייך" לחברו?

לפי שיש חיוך מאולץ, הבא רק מצד הדרך-ארץ, אך אינו בא מהלב. חיוך כזה אין מעלתו גדולה, ובדרך כלל חש האדם שמחייכים אליו כי החיוך זה אינו אמיתי. אבל

המחייך חיוך הבא מהלב, חיוכו רחב עד שלובן שיניו נראה. ועל זה אמרו שמעלתו גדולה ועצומה ושכרו גדול ורב, בשל השינוי שמחולל בלב זולתו.

ומעשה שקרה בזמננו, באדם שפגש את מכרו לאחר שנים אחדות שלא ראהו, והלה הודה לו מקרב לב על שהציל את חייו. חייך הראשון במבוכה: "אבל מעולם לא עשיתי דבר למענך".

השיב לו המכר כי לפני שנים אחדות היה שרוי בצרה ונכנס לעצבות נוראה, עד שחשב להזיק לעצמו. "והנה בצאתי לרחוב נפגשנו, ואתה אמרת לי שלום במאור פנים ובחיוך רחב ואוהב. המשכתי ללכת", כך סיפר, "אבל החיוך שכל כך שיידר לי שיש בעולם מי שאוהב אותי, עצר אותי לפתע והחזיר אותי לביתי. לאחר זמן נחלצתי מהצרה ב"ה, ומאז אני זוכר תמיד, שהחיוך שלך אליי הציל את חיי!".

זהו כוחו של חיוך. וכבר אמר החכם כי "החיוך אינו עולה פרוטה לנונות, אולם שווה מיליונים למקבלו". ועל כך יש להוסיף: כי לאחר נתינתו שווה הוא מיליארדים לנונותו, בזכות השכר העצום שמקבל עבורו גם בחיי העולם הזה וגם בחיי העולם הבא.

זאת ועוד. מלבד השכר השמימי הישיר, כל אדם המרגיל עצמו לחייך לזולת מתוך לב אוהב, הופך הוא עצמו להיות בעל שמחת חיים תמידית, וממילא בריא יותר ומאושר יותר. וכפי שגילו אנשי המחקר, כי המוח פועל באופן נפלא: **השמחה במוח יוצרת חיוך בפה, והחיוך בפה יוצר שמחה במוח.** כלומר, המוח מגיב לחיוך החיצוני ביצירת שמחה פנימית אמיתית! וגם זה חלק מהשכר שהקב"ה נותן למחייך לחברו, כאשר הטביע באדם חוק טבע זה - כשכר עקיף.

אשרי הזוכה להרגיל את עצמו לחייך חיוך רחב ואוהב לכל אדם, ובפרט לכל אחד מבני משפחתו. מה רב שכרו בהווה ובעתיד, וכמה גדול אושרו. שבת שלום.

התערבות או מגע מאדם כל שהוא. ולכן מותר להפעיל מערכות מחשב לסוגיהן שאין בהן התערבות יד אדם (וצריך להיזהר לא להקליט תכניות רדיו וכדומה, גם אם הכל נעשה אוטומטית באמצעות שרון. ורק בחו"ל שהמפעילים כולם גויים, אפשר להקל במקום צורך).

יין נסך, ולכן מותר לטעום מהיין לאחר ששתה. **האם מותר להפעיל לפני שבת תוכנה לעריכה של תמונה או סרטון, ע"מ שתפעל בשבת וניתן יהיה ליהנות מהתוצאה במוצאי שבת?** מותר להתחיל מערב שבת מלאכה שמסתיימת מאלה ונעשית מעצמה ללא

שאל את הרב

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

אדם שאינו שומר שבת - האם יכול להוציא את אשתו ידי חובה בהבדלה?
 מחלל שבת בפרהסייה - ההתייחסות ההלכתית אליו היא כגוי לכל דבריו. אם מקדש בכל ליל שבת אין דינו כגוי, ולכן יכול להוציא את בני ביתו ידי חובת קידוש והבדלה. ואין יינו

אז איפה אתם בשבת?? במלון היוקרתי "נינו גליל" עם היזברות!

לפרטים: 073-222-12-70 מס' המקומות מוגבל!

הרצאות במגוון נושאים - חדרים מרווחים ומאובזרים - חדר נוסח ארוחות גורמה מפוארות - המלון טובל במדשאות רחבות ידיים

שבת, פרשת וארא
 כ"ז - כ"ח טבת, 12/13-12

הרב שמעון פיץ

הרב אבנר קואטס

היהודי החושב

חב"ד - רבי שניאור זלמן מלאדי (בעל התניא, תחילת פרק ב'), בו נאמר: "ונפש השנית בישראל היא חלק אלוק ממעל ממש".

חלק אלוק ממעל - האם האדם הוא חלק מאלוקים? (חלק ב')

מהו מקור הביטוי "חלק אלוק ממעל" ומה משמעותו?

מה מקור הביטוי "חלק אלוק ממעל"?

הפסוק המקורי נמצא באיוב (פרק ל"א, ב'), בו נאמר: "ומה חלק אלוק ממעל ונחלת שדי ממרומים". המפרשים מסבירים את הפסוק לפי פשוטו, שאיוב "קובל ומתערעם לומר, ראו נא מהו החלק הניתן לי מן אלוק ממעל, לתשלום גמול מעשיי" - מצודת דוד (וכן מבאר רש"י והמלבי"ם).

פסוק זה נהפך בדרך משל ומטבע לשון מאוחרת, לתיאור נשמתו של האדם בכתבי המקובלים. הוא מופיע לראשונה בהקשר זה אצל מקובלים מתקופת האר"י הקדוש, לפני כ-400 שנה.

כך מופיע אצל הרב משה קורדובירו - רבו של האר"י (בספר "פרדס רמונים", שער לב, פרק א), ותלמידי האר"י המוקדמים והמאוחרים - מהרח"ו (ספר הליקוטים, פרשת האינו), מהר"ל (ספר נר מזהר), רמח"ל (דעת תבונות). לפני כמאתיים שנה התפרסם הביטוי מאוד בעולם, בזכות ספרו המפורסם של מייסד חסידות

עמנואל שאל: "שלום. שמעתי לא פעם את האמירה שהנשמה שלי היא 'חלק אלוק ממעל'... אשמח שתבהיר לי את העניין".

שלום עמנואל, ותודה על שאלתך. נשמתו של האדם היא נזר הבריאה; היא הבריאה הכי קרובה למהות האלוקית במציאות אותה ברא, אך אין הדבר הופך את האדם ל"אלוקים קטן" וגם לא ל"חלק מאלוקים", שהרי האלוקים מעולם לא התחלק ולא השתנה. כל אמונה אחרת תהיה סותרת את יסוד תורתנו: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" (דברים ו', ד').

היהדות מלמדת אותנו שהדרך לזכות בקרבתו של השם יתברך היא על ידי קיום רצונו בטוהר המידות, המחשבות והמעשים. המטרה היא להידמות לאלוקים ככל יכולתנו, ובכך להתחבר אליו - כלומר - להתקרב אליו יתברך בזכות הידמותנו אליו, אך ודאי לא להפוך ל"אחד עם הא-ל".

רבים מהמושגים בתורת הקבלה, מילים וביטויים, הם למעשה מטבעות-לשון; כלומר בעלי משמעות פרטית הידועה למקובלים, ושונה לגמרי ממה שיבינו הקוראים הפשוטים בכתביהם. כך, המילה "נשמה" בלשונו הקדושה של בעל התניא, פירושה נסוב על כוח-החיות שבה הקב"ה מחייה את בריותיו בכל רגע ורגע ברצונו, ואין כוונתו חלילה למשהו שהופרד או התחלק אי פעם מן השם יתברך.

בפרק מאוחר יותר, הבהיר בעל התניא את כוונתו היטב להרחיק את הטעות החמורה הזו, וסתר את מחשבת הכפירה המסוכנת שה' התחלק לנשמות וחלקים ח"ו. כך כתב בספרו בפירוש (תניא חלק ד', ז):

"אין לו חלק באלוקי ישראל - כי הגם דלכאורה לא שייך לשון 'חלק' כלל באלוקות יתברך, שאינו מתחלק לחלקים חס ושלום... הוא קדוש ומובדל מעליונים ותחתונים ואינו נתפס כלל בתוכם ח"ו כתפיסת נשמת האדם בגופו..."

המשך בעמוד 7 <<

נעמה גרין

שבע עובדות

טוב וחסד".

4. יעקב אבינו זכה להכרה זו עוד בחיים חיותו. מידתו של יעקב היא מידת האמת, כאמור "אמת ליעקב", והכרת האמת של יעקב חדרה עד לשורש. ממנה הוא הגיע להכרת האחדות המוחלטת ש"ה' אלוקינו ה' אחד".
5. ה"חידושי הרי"ם" הסביר את הפסוק: "ויחי יעקב בארץ מצרים", לאמור שבכוח מידתו של יעקב אבינו, היא מידת האמת, ניתן לחיות אפילו בתוך המצרים. מידת האמת בכוחה לגלות את המבט הפנימי המעמיק, שאפילו במצבים הקשים ביותר הוא מסוגל להתעלות מעליהם.
6. זו היתה מידתו של יעקב אבינו, שהתקין תפילת ערבית, ולימד בכך שגם בזמנים קשים יש להדיבק בשכינה, ואז מתוך דביקות ניתן להבחין שכל ההסתר אינו אלא חיצוני, ובפנימיות מצויה תמיד מידת טובו של הקב"ה.
7. חז"ל כבר העידו ש"יעקב אבינו לא מת". כוחו של יעקב נשאר חי וקיים בליבות צאצאיו עד סוף כל הדורות, ובכוח זה מסוגלים וצריכים אף אנו להתחזק בהכרה ש"ה' אלוקינו ה' אחד". מצבים שהינם קשים ומכאיבים בהווה, עוד ייהפכו לנו לטובה ולברכה, ודווקא עת הצרה היא תהפוך לנו למקור הישועה.

מהי משמעות "שמע ישראל" ומדוע הוא הפך לסמל? 7 עובדות

שעה נוראת הוד זו של הסתלקותו של יעקב אבינו, היא שמעניקה לעם ישראל את הפסוק המרכזי עבור עם ישראל בכל דורותיו. 7 עובדות על הפסוק "שמע ישראל"

1. מורשתו הגדולה של יעקב אבינו נטועה בזרעו אחריו. מורשת זו קיבלה ממד ייחודי נשגב בשעותיו האחרונות, בטרם היפרדו מן העולם. דרשו חז"ל בבראשית רבה: "מכאן זכו ישראל לקריאת שמע. בשעה שהיה יעקב אבינו נפטר מן העולם קרא לשנים עשר בניו. אמר להם: 'שמעו אל ישראל שבשמים אביכם, שמא יש בלבבכם מחלוקת על הקב"ה?' אמרו לו: 'שמע ישראל, ה' אלוקינו ה' אחד', כלומר: שמע ישראל, אבינו, כשם שאין בליבך מחלוקת על הקב"ה, כך אין בליבנו מחלוקת, אלא ה' אלוקינו ה' אחד".

2. שעה נוראת הוד זו, של הסתלקותו של יעקב אבינו, היא שמעניקה לעם ישראל את הפסוק שנעשה מזוהה כל כך עם בני ישראל בכל דורותיו. פסוק מפתח זה הושמע בפי בני יעקב בשעה ההיא

3. אחד הפירושים לפסוק "שמע ישראל" ניתן בפי המלבי"ם, שמשביר כי אמונת הייחוד משמעותה ההכרה שמקור כל התופעות בעולם, הן הנחשבות כטובות והן אלו שאינן טובות - מקורן אחד ויחיד, באלוקות. כה דבריו: "שאלוקי עולם הוא אחד ואין זולתו, והוא שורש לכל הנמצא והמתהווה בכל העולמות, הן דברים שלפי השגתנו נקראים בשם 'טוב', והן דברים אשר נקראים 'רע'... שכל הרעות הבאות לעולם הם לתכלית טוב... ועל זה אמר 'ה' אלוקינו ה' אחד', שה' מורה מידת הרחמים הפועל הטוב, ואלוקים מורה מידת הדין הפועל דין ועונש, הוא אחד, כולו טוב ופועל אך

שלושה ימי נופש במלון נובה באילת!
מיועד לציבור חילוני בלבד!
הרצאות מרתקות: זוגיות, חינוך, אמונה, תורה ומדע

בהשתתפות:
הרב זמיר כהן הרב יצחק פנגר
שמעון פרץ ורבנים נוספים
חמישי - מוצ"ש | שבת פר' בא | ב'ד' שבט | 18-20.1.18
הזרזו להירשם מספר המקומות מוגבל!
הבטיחו מקומכם: **073-2221270**

תושבי אילת והדרום במיוחד בשבילכם!
סופ"ש חורפי
שיחמם לכם את הנשמה
בואו לחוויה רוחנית לצד הידברות

טוד הנישואין

להיות מושלם - דווקא בהתמודדות

אדם החי באי בודד, אינו חי בשלום, אלא בבדידות. המונח "שלום" נכון רק כאשר יש עם מי להיאבק

עם הכניסה לחיי הנישואין, האדם לא רק מעפיל להיות שלם בנשמתו, אלא גם בידו נמצאים מעטה הכלים הטובים ביותר להיות מושלם באישיותו, וזאת באמצעות רכישת דפוסי התנהגות ושיחה נכונים, הבונים ומעצבים אותו להיות אדם מתוקן במידות ובמעשים טובים.

וכיצד יידע אם מידותיו כבר מתוקנות? באמצעות מידת היותו איש של שלום, המוחל על עלבונו ומוותר משלו ועל רצונותיו למען השלום. שהרי שלום אינו שייך אלא רק בין כוחות מנוגדים.

מעלה נפלאה זו בשלימותה אינה ניתנת להשגה טרם היות האדם נשוי. משום שלוויתור למען הזולת יכולות סיבות רבות שאינן בהכרח באות ממקור טהור, ואין בהן בכדי לבנות את אישיותו של האדם. שהרי אפשר שמראה לחברו שמחל

וסלח לו, ואינו כועס עליו, אך באמת הוא מוותר רק משום שאינו רוצה להיראות כשחצן בעל גאווה שאינו מוכן לסלוח, או כדי שיעריכו אותו על ויתורו. אולם בעל המוחל על עלבונו כלפי אשתו, ואשה המוחלת על עלבונה כלפי בעלה, ומוותרים למען השלום, הרי אדם זה נבנה באמת. שכן לאחר הנישואין מסתלק בדרך כלל החשש לגלות כלפי הבעל או האישה את עצמו האמיתי.

מבחינה זו, האדם ההולך ונעשה יותר ויותר מושלם, נעשה דומה יותר ויותר לקדוש ברוך

הוא המושלם בכל. וכמו שכתב הרמח"ל בהקדמתו למסילת ישרים על הכתוב (דברים י', י"ב-י"ג): "וְעֵתָה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמְךָ, כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, לְלַכֵּת בְּכָל דַּרְכָיו וְלֹאֲהַבָּה אֹתוֹ וְלָעֲבֹד אֹת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ. לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת ה' וְאֶת חֻקֵּיהֶן: "כאן כלל כל חלקי שלמות העבודה הנרצית לשמו יתברך, והם: היראה, ההליכה בדרכיו, האהבה, שלמות הלב, ושמירת כל המצוות וכו'." **ההליכה בדרכיו - כולל כל ענייני יושר המידות ותיקונם.**

וזהו עומק ביאור מאמר חז"ל בתלמוד (בימות ס"ב ע"ב): "כל אדם שאין לו אישה - שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה. במערבא [בארץ ישראל] אמרי: [שרוי] בלא תורה, בלא חומה. רבא בר עולא אמר: **בלא שלום.**"

רבא בר עולא הוסיף את השלום משום שאדם החי באי בודד, אינו חי בשלום, אלא בבדידות. המונח "שלום" נכון רק כאשר יש עם מי להיאבק, ובכל זאת שני הצדדים חיים בשלום. 'שלום' מלשון דבר שלם הנוצר מחיבור שני חלקים.

ויתור למען כל אדם בעולם, יכול להיות רווי באינטרסים, ואינו הופך את המוותר לאיש של שלום בהגדרתו הגבוהה. אולם איש המוותר לרעייתו בחיי היום יום, ואשה המוותרת לבעלה בחיי היום יום, מוגדרים אנשי שלום, אנשי שלמות. לפי שאלולי היותם אנשי שלום באמת, לא היו עומדים בניסיונות המזדמנים לפתחיהם בכל יום, על אף האינטרס האישי של כל צד. ההתמודדות והעמידה בניסיונות יום יום, מרוממים אותם למדרגה נעלית זאת, להיות מוגדרים איש שלום ואשת שלום.

נמצא שעל ידי הנישואין מתרומם האדם להיות יותר ויותר דומה לאלוקים, המושלם בכל.

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן: המדריך המלא לנישואין מאושרים, לרכישת הספר חייגו להיברות שופר: 073-222-1250

ארגז הכלים

קבעתי בעצמי: אני אדם טוב

מי יכול לקבוע האם אני אכן אדם טוב? על פי אלו קריטריונים קובעים זאת?

מי קובע, האם הגעתי לשלמות? כל אחד מאתנו - אם אין לו רגשי נחיתות או חוסר-ביטחון-עצמי - סבור, שהוא אדם טוב "בגדול". הוא, הרי, לא רוצה, לא גונב ולא מתעלל בחתולים. סך הכול, אדם טוב שמשתדל לא לפגוע באנשים.

זה יפה. השאלה היא - האם זה מספיק? משל למה הדבר דומה? לסטודנט שיכתוב לעצמו את המבחן, יענה על המבחן, ויבדוק בעצמו לעצמו את המבחן, ואף ייתן לעצמו ציון. בסופו של התהליך, ייתן לעצמו דיפלומה, עם חתימתו שלו. כאשר אדם אומר "אני אדם טוב", הוא מתבסס על הקריטריונים של "אדם טוב" שהוא עצמו קבע. הוא בדק את עצמו, האם הוא, אכן, עומד בקריטריונים שקבע. האמת היא, שהוא די משוחד, כפי שלמדונו חז"ל: "כל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו" (משנה, מסכת נגעים, ב'), ואז הוא גם נתן לעצמו את הציון, ואף את הדיפלומה של "אדם טוב". כדי לבדוק האם האדם הנו "אדם טוב", צריך לבדוק מה אשתו אומרת עליו, מה חושבים עליו ילדיו, ומה דעת חבריו לעבודה על אודותיו. בנוסף יש לבדוק מה היהדות אומרת עליו. זו הבדיקה האובייקטיבית והאמתית ביותר, אשר משקפת את מצבו של האדם.

אף פעם לא טועה...

רופא: "אתה תחיה עד גיל 60."
חולה: "אה, כן? אני כבר בן 60!"
רופא: "אתה רואה, אמרתי לך!"

לא בושה להגיד "אני לא יודע", או "סליחה, טעיתי". זה רק מראה על גדלות, לא על חולשה.

כמו במרשם של עוגה, שאם יהיה חסר מרכיב אחד קטן, כל העוגה תצא שונה לחלוטין - כך גם בחיים.

כל ניסיון וכל שלב הינם חשובים, ואסור לוותר עליהם בדרך לשאיפה לשלמות. התכונה של שאיפה לשלמות קיימת אצל האדם, בניגוד לבעלי החיים. מטרת התכונה הזו היא, בעיקרה, להביא לשאיפה לרוחניות אמיתית.

מחמת השאיפה לשלמות קשה לנו לסלוח, ולו על מעידה חד פעמית. כדי להביט באופן נכון וכדי לפעול באופן נכון, עלינו לזכור: אכן, ראוי וחשוב שנשאף לגבוה ולטוב ביותר. עם זאת, סביר שבדרך יהיו קשיים. ועניינים שונים לא יתנהלו כפי שאנחנו מתכננים ורוצים.

על כן, עין אחת נישא להביט אל המטרה, ובעין השנייה נעריך את מה שעשינו עד כה.

מתוך הספר "ארגז הכלים" לרכישת ספרי הרב פנר בהיברות שופר 073-222-1250

אם בית הכנסת שלכם לא מקבל את העלון באופן קבוע, קחו יוזמה והצטרפו לאלפי המפיצים ברחבי הארץ

חודש ראשון ללא תשלום!

ההצטרפות כמפיץ כרוכה בהשתתפות בהוצאות הדפוס והמשלוח. חודש ראשון בחינם, וכן ספרו החדש של הרב יגאל כהן, יינתנו מתנתו למפיצים החדשים בהתייבות על הפצה במשך 3 חודשים.

112,650

עותקים של עונג שבת ברחבי הארץ מדי שבת...
אבל זה לא מספיק!

להצטרפות נמפיצים: 073-2221388

חינוך ילדים

חינוך טרם זמנו

מהו הזמן הנכון להקנות לילדים הרגלי חינוך, ואיך צריך לעשות זאת?

לכבוד הרב, שלום וברכה. רציתי לשאול מהו הזמן שבו אני צריכה להקנות לילד הרגלי חינוך, כמו למשל להקפיד לשבת יפה בכל סעודת השבת מבלי לקום לשחק וכו'.

נקדים כמשל ונאמר: כל חקלאי יודע שישנם פרקי זמן המתאימים לחרישה, זריעה, זיבול וקטיף. לכל פעולה יש את הזמן המתאים לה. אם יזרע באיחור - הצמח "סרב" להתפתח, אם ישקה בכמות שאינה מדודה - מירב הסיכויים שגידולו יתייבשו. ההקפדה על ביצועו של "מתכון מדויק" שהוא הכרחי להשגת תוצאה מוצלחת בענף החקלאות, היא משל מצוין המסייע לנו להגדיר את הכללים לגידולו של ילד, שזקוק - כמו שתיל רך - למינון במסגרת הגיונית וראויה, לצורך החלת חינוכו והקניית הרגלים רצויים. אמנם הבסיס מתחיל עוד בזמן שהעובר במעי

כאשר הילד מגיע לשלב התפתחותי מסוים, יש להרגיל אותו להנהגה שהוא מסוגל להכיל לפי רמתו באותו הזמן, ולא לנסות "להכניס פיל לחור של מחט" תוך חוסר תבונה ורגישות. כאשר לא מטמיעים את המושגים הנכונים בזמן הנכון, אזי הצמח - כמו בדוגמא של החקלאי - לא יחזיק מעמד! ניקח כדוגמא מצב בו ילד

נדרש לשבת במשך שעתים ליד שולחן השבת. הרי למרות שהנוהג לכשעצמו יכול להיות נפלא וחוויתי, לילד צעיר זהו מצב בלתי אפשרי. משום שהוא לא מסוגל לשבת זמן רב סביב השולחן, משום שהוא אינו מבין את חשיבות העניין, גם אם במקום מושרים שירים ומושמעים סיפורים. האם יכולים אנחנו, כמבוגרים, לשבת למשך שעתיים בהרצאה הנישאת בשפה שאיננו מבינים? מירב הסיכויים שלאחר דקות נתחיל לנוע במקומנו בחוסר נוחות. משכך, אם נכפה על ילד הנהגה שהיא מעבר לכוחותיו וליכולותיו

נזיק להתפתחותו, וזו היא "זריעה שלא בזמנה ובמקומה", שתוצאותיה עגומות: כאשר הוא יגדל, חוויית שולחן השבת תיצרב בליבו כחוויה לא נעימה, שיש לנצל כל הזדמנות להימלט מפניה. ולכן, עצתי להורים היא לגרום לכך שהילד יעזוב לפרקים מדודים את שולחן השבת - בהיתר! כהורים, אנו מסוגלים להבחין מתי סבלנותו של הילד עומדת לפקוע. כשנזהה את הסיטואציה, נציע לו לשחק מעט על הרצפה או בחדרו, וניתן לו את האפשרות לשוב אל שולחן השבת לאחר דקות מוסכמות מראש.

ולחיותו נזיק להתפתחותו, וזו היא "זריעה שלא בזמנה ובמקומה", שתוצאותיה עגומות: כאשר הוא יגדל, חוויית שולחן השבת תיצרב בליבו כחוויה לא נעימה, שיש לנצל כל הזדמנות להימלט מפניה. ולכן, עצתי להורים היא לגרום לכך שהילד יעזוב לפרקים מדודים את שולחן השבת - בהיתר! כהורים, אנו מסוגלים להבחין מתי סבלנותו של הילד עומדת לפקוע. כשנזהה את הסיטואציה, נציע לו לשחק מעט על הרצפה או בחדרו, וניתן לו את האפשרות לשוב אל שולחן השבת לאחר דקות מוסכמות מראש.

להורים שמתקשים לקבל את הקביעה הזו אסביר במשפט: "חינוך" הוא אף פעם לא לטווח קצר, שהרי אז הגדרתו תהיה "אילוף". אם ניישם מדיניות של זיהוי קושי והתחשבות בו, נטמיע את ההרגלים הטובים לטווח ארוך. הורה ששואף לתוצאות "כאן ועכשיו" אינו מנחך, אלא מאלף, וגם זה במקרה הטוב.

ילד מאוים יבצע את רוב ההוראות לשיעיות רצוננו (מאום - חושש "לחטוף" עונש או מכה), אולם עלינו לדעת כי דרך העולם היא שסופו של ילד לגדול, גם ללא רשותנו, ואם נתייחס אליו בתקיפות ובנוקשות, אפילו אם היא נובעת מ"חינוך" ו"דאגה", נפסיד כבר בגיל צעיר את

חומר יתירות במקום שאסור להקפיד בו עם הילדים, ומשכך חובה על ההורים להכיר ולזהות את השלבים השונים בתהליך גדילתם הטבעי של הילדים, שמא יחמירו היכן שיש להקל, ויפריזו בדרישות בשעה שהבנתו של הילד אינה בוגרת דיה, ואינה מסוגלת להכיל את הדברים. פעמים רבות מידי ההפרזה היתירה והדרישות "הנעלות" גורמות לקלקול חינוכי גדול, מכיוון שהילד פועל ומבצע מתוך פחד, ועל הדרך צובר כעסים ותסכולים, שסופם אסון. ואין זה משנה אם הוא מבצע את הנדרש ממנו בגלל חשש מהוריו, מאחיו הגדולים, מהמורה בכיתה וכו'. אנו אומנם ניווכח שהילד יעשה את הדברים הנכונים, אך הם יתבצעו לנגד עינינו בלבד, בבחינת "מצוות אנשים מלומדה", ורק כאשר הוא יודע שמתבוננים בו או עלולים לבדוק אחר מעשיו. אבל כאשר הוא מחוץ ל"תחום הפיקוח", בהתאם לגילו ולהזדמנויות שייקרו בדרכו, רבים הסיכויים שהוא יפרוק את העול המונח על צווארו, וגרוע מכך - אף ישתדל להקצין את מעשיו השליליים מתוך תחושה של "חירות" ו"עצמאות". המושג "חונך לנער על פי דרכו" עפ"י רש"י הוא ההתחלה הנכונה בעיתוי המתאים - כלומר

הקשר החם שאמור לשרור בינינו ובינו. אומנם בשלב הראשון לא נחוש בחוסר ההערכה והיחס, אולם כאשר הוא יגדל, בסביבות גילאים 15-16, יתחיל אצלו תהליך של גיבוש ו"עצמאות" על פי תפיסתו, ומבלי לשתף אותנו, לתדהמתנו כי רבה. וכשההורה יבוא בטענות, ולא יבין מדוע הבן המקסים והממושמע תופס ממנו מרחק ופועל בעולם משלו, יידע שהטענות יכולות להיות מופנות רק כלפי עצמו: בשעה שהזעיק פניו, או הכה את בנו כעונש על כל דבר פגוט, הוא יצר במו ידיו מציאות בלתי נמנעת, עליה הוא משלם כעת מחיר יקר. הרגלי החינוך מושגים רק כאשר לוקחים בחשבון את רמתו של כל ילד, הנגזרת מגילו ויכולותיו, ולעולם לא באמצעות ניסיונות עקרים להציב סטנדרטים "גבוהים" שהילד אינו בשל להתמודד איתם.

רכישת 990 החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" ייגו להידברות שופר: 099-222-1250

מיזם שידוכים ללקויי שמיעה

אם אתם מכירים לקויי שמיעה שומרי מצוות המחפשים זיווג הגון, נשמח אם תמליצו להם להירשם לשירות החדש מבית הידברות. השירות בחינם לחלוטין.

לפרטים והרשמה: shani.sh88@gmail.com

מתכוננים לחתונה? תשקיעו במה שחשוב באמת! מבואר להרשם, ביחד כמובן! 073-222-1-300

מפגשים בקבוצות - לנחור וביחד לנשים נתנת הדרכה ע"י רבנית

מפגשים בקבוצות - לנחור וביחד לנשים נתנת הדרכה ע"י רבנית

קו ההלכה

תפילת מנחה בערב שבת והדלקת נרות

מדוע אין נופלים על פניהם בתפילת מנחה של ערב שבת?

לחץ ויתפלל שם מנחה (שלחן ערוך סימן רס"ג סעיף ט"ז).

היכן המקום הראוי להדליק בו נרות שבת?
לכתחילה תיזהר האישה להדליק הנרות באותו מקום שסועדים שם. גם על פי הקבלה יש בזה סוד ותועלת חשובה (שו"ת רב פעלים חלק ד' אורח חיים סימן כ"ג, וזוהר הקדוש עקב דף רע"ב עמוד ב').

האם אפשר להדליק נרות שבת עם בגדי חול?

מצד הדין יוצאים ידי חובה גם כאשר מדליקים בבגדי חול. ומכל מקום תיזהר האישה ללבוש בגדי שבת קודש ותניח התכשיטים עליה קודם ההדלקה, משום דרך ארץ וכבוד שבת (קיצור שלחן ערוך סימן ע"ה אות ו', בן איש חי שנה שניה פרשת נח אות ט').

אם נמצאים כמה משפחות יחד באותו הבית, ורוצות כל הנשים להדליק בברכה, כיצד יעשו?
לבנות אשכנזי - יכולות כל הנשים להדליק בחדר אחד וכולן יכולות לברך. לבנות ספרד - נפסק בשלחן ערוך שאסור לברך על תוספת אורה, ולכן ידליקו כל אחת מהנשים בחדר המיוחד שלה בברכה. ואם מדליקות כולן בחדר אחד, אחת הנשים תברך ותוציא את כולן ידי חובה, ואם בירכו כולן - הוי ברכה לבטלה (שלחן

שני טעמים נאמרו בפוסקים: בספר הלבוש (סימן רס"ז) כתב מפני שהוא סמוך להכנסת השבת, ובמשנה ברורה (שם סעיף קטן א') כתב שהטעם הוא משום שתוספת קדושת שבת מתחיל להתגלות בערב שבת, כבר משעה קודם חצות היום (בחורף משעה 10:30 בבוקר לערך). ולכן אף אם מתפללים מנחה גדולה, אין נופלים על פניהם. **הנהוגים להניח תפילין כל יום במנחה, האם מניחים תפילין במנחה של ערב שבת?**

במנחה של ערב שבת וערב יום טוב אין מניחים תפילין (ביאור הלכה סימן ל"ז סעיף ב' ד"ה בשעת, וכף החיים שם סעיף קטן י"א).

אדם שלא התפלל עדיין מנחה, ומתפלל בבית כנסת שיש בו כמה מניינים, וכשנכנס לחצר בית הכנסת שומע מאחד המניינים שאומרים "ברכו את ה' המבורך" - האם יכול לענות עמם ולאחר מכן להתפלל מנחה?

לכתחילה לא יענה ברוך ה' המבורך וכו'. אמנם אם ענה עמם וכיוון ליבו שלא לקבל שבת עתה בעניינתו, יכול להתפלל מנחה (כף החיים סימן רס"ג סעיף קטן צ"ה).

אחר לבית הכנסת, ונמצאים כעת בקבלת שבת. האם יכול לעמוד לתפילת מנחה?
אינו יכול להתפלל בתוך בית הכנסת אלא יצא

ערוך סימן רס"ג סעיף ח'). **המתארחים בבית מלון ואינם יכולים להדליק נרות בחדרם, האם יכולים לצאת ידי חובה בהדלקת נרות שבת?**

יכולה האישה להדליק את האור בחדר ולברך עליו (חזון עובדיה שבת א' עמוד רט"ז).

לבנות ספרד שאינן מקבלות שבת בהדלקת הנרות, אלא רק בכניסת השבת עצמה, האם צריך לכבות את אור החשמל לפני שמדליקים את הנרות?

ראוי מאד לכבות את אור החשמל קודם הדלקת נרות בשמן או בשעווה, ולחזור ולהדליקו אחר הדלקת נרות שבת, ולכוון בעת הברכה לפטור את אור החשמל (חזון עובדיה שבת א' עמ' רט"ז, ושלחן שלמה שבת א' סימן רס"ג עמ' קל"ה).

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו ועשוי 073-3333-300

דבי רייכמן

7 עובדות מפתיעות שאולי לא ידעתם

מיהו הפרח המתחפש לדבורה? איך יוצרים אבטיח מרובע? ואיך טעות הופכת לגומי?

האדמה במדברים אלה הוא אדום-כתום, ויש בתוכם אגמים קפואים תמיד. העמקים הללו נטולי שלג, מכיוון שההרים הגבוהים שסביבם מונעים מהשלג להגיע אל תוכם.

הידעתם שגם דגים ישנים? בשעות הלילה, הדגים נרדמים - ממש כמו בני אדם. מכיוון שאין להם עפעפיים, הם ישנים בשעות של חשכה מוחלטת, כשעיניהם נותרות פקוחות. ניתן לראות אותם נשארם במקום אחד, ואינם שוחים.

הידעתם מיהו בעל החיים שהיווה השראה לייצור דבק? השממית מסוגלת ללכת על קירות ואפילו על התקרה באמצעות מנגנון היצמדות מיוחד בכפות רגליה. רגלי השממית היוו השראה לייצור של סוגים שונים של דבק, אשר מאפשרת הצמדה חזקה, אך גם כזה שניתן להסרה.

"מייצרים" אבטיחים בצורה ריבועית. הם נעזרים בתבנית מרובעת, אליה מכניסים את הפרי הצעיר של האבטיח, והוא גדל ומתפתח בתוך התבנית. המחיר: כ-400 ₪ לאבטיח... אפשר להשיג גם אבטיחים בצורות של לבבות או משולשים, אך אלה יקרים אף יותר.

הידעתם מיהו בעל החיים שמסווה את עצמו בצורה הטובה ביותר? הזיקית ידועה כמחליפת צבעים לצורך הסוואה, אולם שינוי הצבע שלה הוא פשוט יחסית לזה של הדיונון. הדיונון משנה צבעים ומרקמים על גופו על מנת להשתלב עם סביבתו באופן קמעט מושלם.

הידעתם שבלב הקוטב הדרומי יש... מדבר? במרכזה של יבשת אנטארקטיקה ישנה שורה של עמקים שבהם אין כלל שלג. צבע

הידעתם שישנו צמח שמתחפש לדבורה? בניגוד לפרחים אחרים, ש"משתמשים" בצוף שלהם על מנת למשוך אליהם חרקים, לפרח הדבורנית אין צוף. כדי למשוך חרקים הוא משתמש ב"תרמית" מיוחדת - צורתו דומה מאד לזו של דבורה.

הידעתם מהי הטעות שהפכה למוצר נפוץ? גומי טבעי שמופק משרף עצים שימש למטרות רבות בעבר, אך לא היה עמיד לשינויי מזג אוויר. צ'רלס גודייר ניסה לייצר גומי עמיד יותר. במסגרת הניסיונות, הוא שכח לילה אחד תערובת של גומי וגופרית בכבשן. בבוקר התכוון לזרוק את החומר - אך גילה כי נוצר גומי עמיד במיוחד - אשר משמש אותנו עד היום לייצור של גומיות וכדומה. **הידעתם שניתן לקנות אבטיח מרובע? היפנים**

« דימוי עצמי נמוך? » כאב פיזי או נפשי? « קושי אצלך או אצל אח או חבר? »

כאן ורק כאן, כלים מקצועיים עם גילויים מפתיעים

סדנא בהנחיית אליהו שירי

2 מפגשים בימי שני בערב « כ"ח טבת | 15.1 | 1 שבט | 22.1 »

בית הידברות רח' אריה שנקר 20 פתח-תקוה

072-2221-300

סיפורו של ספר

כמעט לכל אחד מאיתנו יש ספר המועדף עליו. ההעדפה הזו מביאה אותנו לפעמים, לפגוע בספר שעובד לצידו. הנה עדות ממקור ראשון של ספר קשיש שחווה את שני הצדדים גם יחד. כמה שהוא עצוב - ככה הוא מצחיק

שקט ושומם. הייתי מספר את האנשים לאט ככל האפשר, כדי שיעבור הזמן, ובינתיים היה מוריס יושב ומדבר אלי, כדי להעביר את הזמן. הרבה עבודה לא היתה לו. העבודה היחידה שנשארה - הייתה לטאטא את השערות מהרצפה, ובגלל שלא היה לו משהו אחר לעשות - הוא היה מטאטא כל שעה שנופלת בנפרד, ומסתובב משועמם.

בסוף, מאי נעימות, הוא אמר לי שהוא רוצה לצאת לפנסיה. שנינו ידענו שאין לו שום קרן פנסיה (חוץ מהביטוח הלאומי שהוא ממילא מקבל), ושעכשיו הוא הולך להשתעמם בבית. אולי לטאטא שם, אם יש מה.

לא אמרתי לו כלום. שתקתי וראיתי איך הוא אוסף את החפצים המעטים שלו, אומר שלום אחרון ומסתלק מהמספרה בה עבד עשרות שנים.

האמת היא, שהרגשתי רע עם העובדה שהוא עוזב ככה. אבל לא היה לי מה לומר, וגם לא היה לי שום רעיון. מה, שנעשה מסיבה? על מה? על שני ספרים שיצאו קירחים מלקוחות? התחלתי לעבוד לבד, ופתאום הרגשתי שאני לא מסוגל. לקח לי זמן להבין, שפשוט קשה לי לעבוד לבד, בלי מוריס. התרגלתי אליו, לשיחות איתו, ואפילו למריבות איתו, והיו הרבה מריבות. הרגשתי פתאום שאני זקן, שהחיים

להוריד את השערות מהראש, ואני את כל אלה שבאו להסתפר ממש. עברו שנים. עשינו עלייה. פתחתי מספרה ברמת גן, והקליינטים באו אחרי ממרוקו, ועוד נוספו להם קליינטים מהארץ. המספרה שלי נחשבה למשהו מיוחד. גם חברי כנסת ידועים הגיעו אלי, ואפילו כתבו עליי בעיתון.

ומוריס - הוא נשאר איתי, מספר את הזקנים ואת הילדים. וכשאין מאלה - הוא מחכה כמו גולם. מנסה לצוד קליינטים, ואלה עונים לו באי נעימות: "לא, אני רוצה לחכות בתור".

השנים עברו. גידלתי ילדים, חיתנתי אותם בכבוד, ולאט לאט הם נכנסו לעבוד אצלי במספרה. מסתבר שהכישרון עובר מאב לבן. הם התגלו כספרים מוכשרים, ואחד מהם גם הלך לבית ספר מיוחד, הוציא תעודה יפה ופתח לו "סלון" - שזה כינוי למספרה, רק יותר על "סטייל".

עוד בן עבר דרכי ופתח סלון, ועוד בן, ובינתיים אני מזדקן. הזקנים הולכים לעולמם, והצעירים הולכים להסתפר אצל צעירים. אם פעם היו אצלי בתור חמישה-שישה אנשים בכל שעה משעות היממה, הרי אחר כך היה בא בן אדם אחד או שניים בשעה. הכל היה

אני אולי האדם הכי זקן שכותב אליך. אני בן שמונים שנה. מאז גיל 18 ועד היום אני ספר.

התחלתי לעבוד עוד במרוקו, בתור עוזר לספר, ומהר מאד למדתי את המקצוע. הייתי מסתכל על בן אדם, ומיד יודע מה התספורת שמתאימה לו. לא למדתי בשום מקום. הכל מהעניינים.

כעבור כמה שנים, פתחתי מספרה במקנס, שם התגוררו אנשים מכובדים מאד.

המספרה היתה הצלחה גדולה. כל הצעירים באו רק אלי להסתפר, כי העבודה שלי היתה ממש אומנותית. נוצר תור בלתי נסבל, לכן הכנסתי למספרה עובד נוסף כספר. היה זה ידיד נעורים בשם מוריס, שגם הוא פתח מספרה, וסגר אותה לאחר מספר חודשים, בגלל שלא זכה להצלחה.

מה שקרה בפועל, שאנשים היו מחכים בתור - אלי, מוריס היה מחכה באפס מעשה ומביט בהם, והם היו נמנעים מלפגוש את מבטו.

בסופו של דבר, נוצר מצב שמוריס היה מספר את הילדים ואת הזקנים, שבאו בסך הכל

פתאום הרגשתי את מוריס כל השנים. איזו בושה, איזו אי נעימות. ממש הלבנת פנים. והכואב ביותר - שהלבנת הפנים כאן, היתה ליד הבן שלי

איך להיות הורים של הילדים ולא משרתים שלהם?

מספרה לילדים בית הספר ימי שלישי 3 מפגשים בשעות הערב החל מ-כ"א בשבת 6/2

2 סדנאות הנחיית הורים

להרשמה ולהרשמה: **073-2221300**

הסדנאות יתקיימו אי"ה בבית הידברות רח' אריה שנקר 20, פתח תקווה

הרב חיים ולדר • גב' מנוחה פוקס • גב' קרן אהרון • ד"ר ורד אדיר

גיל שנתיים? גיל הדווקא! מה עושים?

מספרה לפעילות ימי שלישי 3 מפגשים בשעות הערב החל מ-כ"א בשבת 16/1

היהודי החושב

חלק אלוך ממעל - האם האדם הוא חלק מאלוקים? (המשך חלק ב')

ולזאת לא היו יכולים לקבל חיותם מממותו ועצמותו לבדו כביכול, רק התפשטות החיות אשר הקב"ה מחיה עליונים ותחתונים, הוא על דרך משל, כמו הארה מאירה משמו יתברך שהוא ושמו אחד, וכמו שכתוב 'כי נגשג שמו לבדו' - רק זיוו והודו על ארץ ושמים וגו'. והארה זו מתלבשת ממש בעליונים ותחתונים **להחיותם, ונתפסת בתוכם על ידי ממוצעים רבים וצמצומים רבים ועצומים, בהשתלשלות המדרגות דרך עילה ועלול וכו'...** הארה זו מאור אין-סוף ברוך הוא, להאיר לנשמת האדם... שתכלית כולן הוא האדם כנודע".

קעת אשתדל להבהיר את כוונת המקובלים כפי מיעוט יכולתי. כל העולם כולו מתקיים מרצונו של אלוקים, אלא שרצונו של ה' מגיע לנבראים דרך מחיצות ומסובבים בדרגות שונות. הרמב"ם הסביר שהמלאכים הנם כוחות רוחניים עליונים שברא ה' לפעול בעולמו כשליחיו בעבור הנבראים. כל הנבראים פועלים מכוח סיבות ומסובבים שיצר ה' בבריאה לקיימם, כגון חוקי הטבע שמעצבים את עולם החומר.

אולם נשמתו הקדושה של האדם מתקיימת על ידי רצון ישיר של ה', ולא על ידי רצון עקיף שמשתלשל בבריאה כמו אצל יתר הנבראים. מכאן ביאור למאמר המפורסם שנשמת היהודי היא "חלק אלוך ממעל ממש"; רצונו לומר שהקב"ה משפיע כח חיות מקורי (מעין "צינור רוחני ישיר") בכל רגע ורגע בנשמות הישראל לקיימו ולהנהיגו באופן פרטי, ולא בהשגחה כללית שמנהיגה פרטים-הרבה.

ה' יתברך לנצח יהיה אחד מוחלט, ללא שינוי וחלוקה, כדברי הפיט המפורסם: "אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יצור נברא... בלי ערך בלי דמיון, בלי שני ותמורה. בלי חיבור בלי פירוד, גדול כח וגבורה".

תודה מיוחדת לרבי הרה"ג יעקב סגל שליט"א שעייך בדברים וסייע לי במציאת מקורות.

מתמודד עם בני נוער? דע מה שתשיב בתורה ומדע. לכל שאלה - תשובה! קורס מאת דניאל בלס יתקיים בבני ברק. לפרטים: 052-712-5466

זה בסדר, אבל לא כל כך נעים לו שלא לעשות שם כלום. הצעתי שנעשה תורנות. פעם אני - פעם הוא. הגענו למסקנה, שממילא כסף זה לא מה שחסר לנו. חסכנו פה ושם, וגם חיתנו את הילדים. מה שחסר זו תעסוקה וחברת אנשים - ואת זה יהיה לנו במספרה.

השקענו קצת כסף במספרה: רצפות מקרמיקה, כיסאות חדשים ומראות מכאן ועד להודעה חדשה. זה כבר נראה יותר סלון מאשר מספרה. באמת קראנו לזה "סלון ביוטי", ובטח קעת אני מסגיר את עצמי לרבים שמכירים את המקום.

החלטנו לעשות ניסיון: להביא איזה ספר צעיר שימשוך את הצעירים, ואנחנו נטפל באלה שרק רוצים תספורת, בלי תור. כלומר - ילדים וזקנים, וגם חסידים, שלא מתעניינים בתסרוקות ובשטויות, והם באמת לא מסתכלים על גילו של האיש שמספר אותם.

תתפלא, אבל הסלון שלנו די מלא. רשמנו שם: "תספורת בלי תור", ומגיעים אלינו כאלה שפשוט רוצים להסתפר מהר ככל האפשר וללכת הביתה. אמנם הספר הצעיר מבוקש הרבה יותר מאיתנו, אך לו יש תור של נערים, שאנחנו ממילא לא היינו מעיזים לנסות לספר אותם.

מה מוסר ההשכל מזה? אני חושב שבן אדם צריך להתרגל לגיל שלו, ולא להיכנס לדיכאון, כשהוא רואה את הצעירים משיגים אותו. זו דרכו של עולם. וצריך לומר תודה על מה שיש. החיים הם ממש כמו השערות. אתה יכול להסתכל על השחור ואתה יכול להסתכל על הלבן. זו הבחירה שלך. מילה שלי. מילה של ספר.

כל ספריו של הסופר חיים ולדר בהיזרבות שופט - 073-222-1250

הם עול שאני צריך לסחוב, מי יודע כמה זמן.

בדיוק שנה לקח לי להבין שעלי לסגור את המספרה. ישבתי כמה חודשים בבית והתחלתי לנבול, עד שהבן שלי מציע לי: "בוא תעבוד אצלי במספרה".

שמחתי מאד על ההצעה שלו, ובאתי למספרה. היתה לי ממש רוח נעורים חדשה, לאחוז במספריים שוב ולגזוז את שערותיהם של האנשים.

הסלון של בני היה משהו מפואר, ושמו יצא למרחוק. ידעתי מדוע בני צריך את עזרתו. תמיד היה לו תור ענק.

כבר ביום הראשון סיפרתי כמה ילדים, וכשסיימתי הודעתי ללקוחות שאני פנוי. כעשרה אנשים הביטו בי כאילו אני עמוד. הם סובבו את פניהם או עיינו בעיתון כלשהו.

שאלתי שוב ושוב, מי רוצה להסתפר? אך אף בן אדם אפילו לא הסתכל לכיוון שלי. ראיתי שהבן שלי מסמיק ומחוויר. הוא ניגש בשקט לכמה אנשים וניסה לשכנע אותם. זה היה הרגע אולי הכי משפיל בחיי. התביישתי כפי שלא התביישתי מימי. הצטערתי על הרגע שהסכמתי לבוא לעזור לבני. בשביל מה הייתי צריך את זה, אחרי שנים של עבודה בכבוד כספר מבוקש? מדוע לא פרשתי לי בשקט ובצורה מכובדת לביתי? רציתי שהאדמה תבלע אותי.

פתאום הרגשתי את ההרגשה שהרגיש מוריס כל השנים. איזו בושה, איזו אי נעימות. ממש הלבנת פנים. והכואב ביותר - שהלבנת הפנים כאן, היתה ליד הבן שלי. הרגשתי בלבי מה הוא חושב עלי ועל ניסיונותי הכושלים להביא אלי את הקליינטים.

הלכתי הביתה. ישבתי ובכיתי קצת, עד שהבנתי שזה די טיפשי לשבת לבכות עכשיו כמה שנים, עד מותי. הרמתי טלפון למוריס ואמרתי שאני רוצה לבוא אליו. הוא אמר לי: "בבקשה, תבוא". הרגשתי שהוא שמח.

ישבנו ושתינו קפה שחור, העלינו זיכרונות, ואחר כך סיפרתי לו בלי להתבייש על מה שהיה אצל הבן שלי.

מוריס שתק. מה היה לו להגיד? שאלתי את מוריס, מה דעתו שאפתח שוב את המספרה הישנה שלנו. הוא אמר שמצידו

תתקיים תפילה מיוחדת לכל הישועות
052-955-15-88
073-222-12-40 חייגו:
לבית הכנסת, לחוג בית ועוד
ללא עלות!

צופן החיים

מקור צורתן של האותיות

כיצד נוצר סדר האותיות בשפה האנגלית, וכיצד הוא מקביל לא"ב העברי?

וְצִדְקוֹתָ עֲמַדַת לְעֵד.
 ד זְכַר עֶשֶׂה לְנִפְלְאוֹתָיו,
 חֲנוּן וְרַחוּם ה'.

ה סֶרֶף נִתֵּן לִיחָיו,
 יְזַכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.

ו כַּח מְעַשְׂוֵי הַגֵּיד לְעֵמוֹ,
 לְתַת לָהֶם נְחִילַת גֹּוִים.

ז מְעַשְׂוֵי יָדָיו אֶמֶת וּמְשֻׁפָּט,
 נְאֻמִּים כָּל פְּקֻדָּיו.

ח סָמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם,
 עֲשׂוּםֵי בְּאֵמַת וְיִשֵּׁר.

ט פְּדוּת, שְׁלַח לְעֵמוֹ
 צַהֲהָ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
 קְדוּשׁ וְנֹרָא שְׁמוֹ.

י רָאשִׁית חֲכְמָה יָרְאת ה',
 שִׂיכַל טוֹב, לְכָל עֲשִׂיהֶם,
 תְּהַלְלוּ עֲמַדַת לְעֵד.

לאמתו של דבר, גם בכתב הסמלים הכנעני הקדום, וגם בכתבי האלף-בית השונים (כתבים פונטיים) שהופיעו מאוחר יותר בזה אחר זה: האלף-בית הפיניקי, היווני, הלטיני, האנגלי ושפות אירופאיות אחרות, ניתן לזהות בבירור את המקור העברי הנעלה שבו נכתבים עד עצם היום הזה ספרי התורה בעם ישראל.

הנה נפתח באותיות הכתב הנפוץ ביותר כיום בעולם המערבי, אותיות האלף-בית האנגלי. המתבונן בהן במבט מעמיק גלה לפליאתו שלא רק מילים רבות באנגלית ובשפות שונות אינן אלא מילים עבריות שהשתנו, אלא גם צורתן של אותיות השפה האנגלית מקורן בצורת האותיות העבריות, לאחר כמה גלגולים במרוצת היסטוריית הכתב, ואפילו הסדר בו מסודרות אותיות השפה האנגלית, מקביל לסדר האותיות העבריות.

עמי אירופה הנוצריים, דוברי הלטינית, התקשו בהגייה עמוקה זו, ולכן היא נעלמה מסדר האותיות שלהם. האותיות C ו-G דומות בצורתן, משום שבכתבי הלטיני היתה האות C מקבילה לאות ג' וגם נשמעת כמותה. במרוצת הדורות הוסיפו בכתבית האות C קו קטן, והפכו ל-G, והיא זו שהיתה נשמעת כ-ג', ואילו האות ללא הקו (C) עברה לציון צליל של האות כ'. אך מכיוון שמקור סדר האותיות, הלא הוא סדר האלף-בית העברי, נשכח, נותרה האות C במקומה השלישי המקביל לאות ג', ואילו האות G, אשר היא זו שהיתה אמורה להיות במקומה, עברה כמה אותיות קדימה אל המקום המקביל לאות ז'. האות ז' נעלמה ממקומה, משום שהאות S נהגית לעיתים כ-ס' ולעיתים כ-ז' (כמו המילה "שראל" הנכתבת Israel ונהגית "איזראל"), ולכן בתחילה לא היה כל-כך צורך ושימוש באות Z המקבילה לאות ז', והיא הושמטה, כאשר האות G החדשה נכנסת למשבצתה. רק בתקופה מאוחרת יותר הוכנסו כללים ברורים מתי האות S נהגית כ-ס' ומתי כ-ז', והאות Z הוחזרה לסדר האותיות, כדי לכתוב מילים יווניות ככתיבתן הנכונה. אך אז לא הוחזרה למקומה אלא לסוף רשימת האותיות.

האות ו', הדומה בהגייתה אצל העמים דוברי הלטינית (וכיום גם אצלנו) להגיית ב' רפויה, התחלפה אצלם באות פ' רפויה. כשם שרבים אומרים כיום בטעות, משום נוחיות הדיבור, "תף" במקום "תו", "ספתא" במקום "סבתא", "מפתיח" במקום "מבטיח", ו"דפקא" במקום "דווקא". וכך הגיעה האות F להיות מקבילתה של האות ו'.

שאר האותיות שבאלף-בית האנגלי, חלקן אותיות המשמשות במקום ניקוד, וחלקן נוספו במרוצת הדורות. האות J נוספה והצטרפה לאות I כדי להבדיל בין י' הבאה כאות ניקוד, לבין י' הנהגית בפה (כמו "ג'יוב" ו"ג'וזף" שהם בעצם "יעקב" ו"יוסף"). משום כך היא דומה לה בצורתה. כמו כן נוספה האות U, כדי להבדילה מה-V לאותה מטרה, וכן נוספו עוד אותיות מסיבות שונות.

סדר האותיות בשפה האנגלית

הבה נתבונן ברשימה הבאה:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

בברמבט ראשון, סדר זה שלפנינו מדהים בהקבלת סדר האותיות על פי הגייתן:
 האות A והאות B, מקבילות לאות א' ולאות ב'.
 האות D והאות E מקבילות לאות ד' ולאות ה'.
 אותיות I, K, L, M, N מקבילות בסדרן לסדר אותיות י', כ', ל', מ', נו'.
 כך גם P כנגד פ', ו-Q, R, T מקבילות בסדרן ל-ק', ר', ש', ת'.
 התבוננות קלה בצורת ההגייה של אותיות ט' ס' ו-צ' המופיעות באלף-בית העברי, וחסרות באלף-בית האנגלי מסבירה את סיבת חסרונון. בלשון-הקודש, האות ט' והאות ת' שונות בהגייתן (האות ט' מודגשת יותר, כפי שמבטאים העולים מארצות המזרח), אך בקרב דוברי האנגלית הגייתן שווה. לכן האות ט' נעלמה בסדר האלף-בית האנגלי, ונותרה האות T במקום שתיהן.
 גם האות ס' אינה מופיעה באלף-בית האנגלי, מאותה סיבה. האות S משמשת באלף-בית האנגלי גם במקום ש' שמאלית שנהגית בדומה ל-ס', וגם במקום האות ש' ימנית. שהרי באנגלית, כידוע, אין ש' ימנית, ומילה כמו "שבת" נהגית בתרגומה לשפה זו: "סבת". לכן האות S באה גם במקום האות ש' ימנית או שמאלית, וגם במקום האות ס'.

גם האות צ' אינה מופיעה באלף-בית האנגלי מסיבה דומה. האות צד"י המקורית נהגית כפי שהעולים מחלק מארצות המזרח אומרים את המילה "בצרה" כ-"בסרה". אלא שהגיית ה-ס' כאן עמוקה יותר מס' רגילה. בדומה ל"בתסרה".

סדר האותיות העבריות

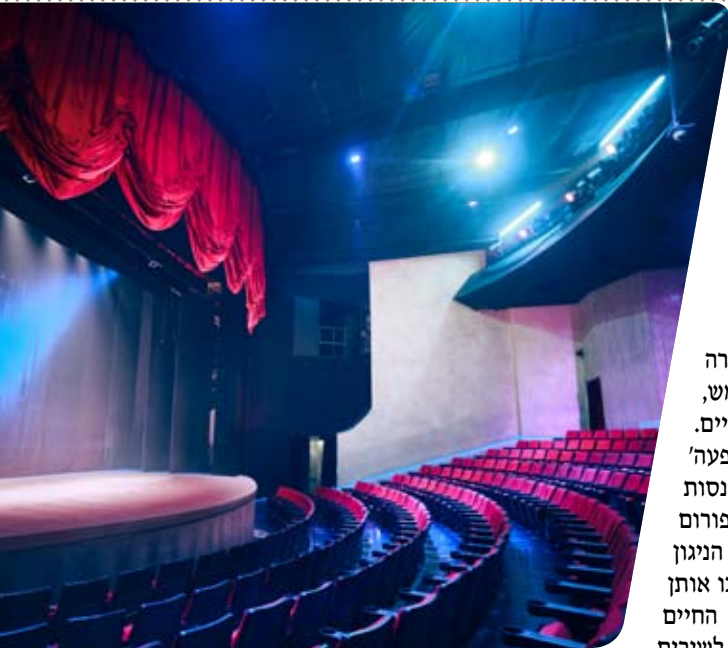
סדר האותיות העבריות אינו מקרי, אלא מסודר על פי הסולם העולה של התכנים הגנוזים באותיות:
 שלבי הרושמים הרוחניים של כוחות הטבע – בהם נברא ומהם מורכב היקום (הגשמי והרוחני) על כל פרטיו – לפי סדר הכוחות שכל אות מייצגת; סדר שלבי העבודה הרוחנית המוטלת על האדם על פי ההדרכה החינוכית הטמונה בכל אות ואות; דירוג ההשגות הרוחניות אשר זוכה להן האדם שמנהיג את אורחות חייו על פי הדרכה זו. תכנים אלה, אשר בהם טמונים סודות הבריאה ודרכי ההנהגה הראויים לאדם השואף לחיי איכות רוחניים וגשמיים, מסודרים קומה על גבי קומה, על פי סדר מדויק והכרחי ביותר. משום כך ייחסו חז"ל חשיבות רבה למזמורי תהלים ולפרקים שונים בתנ"ך שפסוקיהם מסודרים על פי סדר הא'–ב', משום סודותיהם של אותם מזמורים ופרקים המסודרים פסוק אחר פסוק לפי מבנה מדויק, בסדר עולה כקומה על גבי קומה. ממוזמרים אלה ניתן גם ללמוד את סוד מהותה של כל אות, וכאשר במזמור מסוים חל שינוי בסדר האותיות, הרי וודאי שטמון בכך מסר עמוק שיש להבינו: מדוע דווקא במזמור זה חל השינוי, ומדוע באותה האות דווקא ולא באחרת? הנה דוגמא למזמור כזה, שבו נכללות כל אותיות הא"ב על פי הסדר:
 א הָלָלוּ יְהוָה:
 אוֹדְהוּ ה' בְּכָל-לֵבָב,
 בְּסוֹד יְשָׁרִים וַעֲדָה.
 ב גְּדָלִים מַעֲשֵׂי ה',
 דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם.
 ג הוֹד וְהַדָּר פָּעֳלוּ,

רכישת ספר הצופן ושאר ספרי הרב זמיר כהן, חייגו להיברות שופו: 073-222-1250

אתר היהדות הגדול בעולם
 וחרת 7.900.000
 דפים נצפים בחודש!
www.hidabroot.org

אתי אנקרי על ההחלטה להפסיק להופיע בפני גברים: "ידעתי שהגיע הזמן"

בראיון רווי אמונה ותובנות מחכימות, מסבירה הזמרת אתי אנקרי היכן נמצאת היום נקודת ההשקה בין היצירה לבין התשובה שלה

את כותבת השירים חנה אנקרי כנראה שלא הכרתם עד היום, ובצדק: אנקרי היא אמנם אמה של הזמרת והיוצרת אתי אנקרי, אבל מעולם לא עסקה באופן מקצועי בשירה או במוזיקה. למרות זאת, על השיר הראשון באלבום החדש של אתי אנקרי, "יא אמנא", חתומה אמה. את השיר "ירושלים" הכתיבה חנה אנקרי לביתה בניב הערבי-יהודי של יוצאי תוניס ש הוא שפת אמה.

שירה יהודית-תוניסאית היתה חלק בלתי נפרד מפס קול ילדותה של אתי אנקרי, שאמה חנה עלתה לארץ מתוניס כשהייתה ילדה בת 11. לא פעם במשך השנים, היא אומרת, עלתה בה המחשבה להוציא אלבום שיתמקד באותה שירה שזכרה מילדותה. "בכל פעם שחשבתי על כך, הרגשתי שזה לא הזמן", היא אומרת. "אפילו יצא לי ללמוד על 'שירי הנביאים', שירי הקודש בשפה הערבית-יהודית, ולהיפגש עם שלוש זמרות ממוצא תוניסאי שהתגוררו במושב שרשרת. אבל איכשהו,

כל הדברים הללו ישבו בקצה התודעה שלי ולא התקדמתי איתם. רק כאשר פנו אלי מפסטיבל העוד והציעו שאעלה ערב שירה תוניסאית במסגרת הפסטיבל, הרגשתי הפעם היענות פנימית."

את השירים באלבום, אומרת אנקרי, ניתן לחלק לשלוש קטגוריות. "יש שירים

של שמחות שהכרתי עוד מהבית. יש את שירי 'שירת הנביאים', שחלקם היו לי חדשים לחלוטין ושמחתי בהם מאד: כשעייניתי בתרגום השירים הללו בספרה של מרים גז הרגשתי שהם שירים שהם המשך ישיר לשירת רבי יהודה הלוי. אותו חוט התשובה, עובר בהם. כמו שירת ריה"ל גם שירים אלה הם שירי האדם המחפש את הדרך הנכונה בחייו. בשירים הללו משולבים הרבה רעיונות ממדרשים, הלכות ויסודות יהודים - אבל הכל בלשון פשוטה מאד ועממית.

"הקטגוריה השלישית היא של שירים שלמדתי מפייטנים, כמו השיר על רבי שמעון בר יוחאי, או השיר על פסח. שירים שעצם ההאזנה לפייטן היא חוויה רגשית: את שומעת את האמונה והחמלה העזות בקול הפייטן, לא רק במילות השיר". אנקרי, שלמדה לעומק את נושא שירת הנשים

ביהדות תוניסיה, מסבירה שמדובר היה בתרבות של ממש, שהיתה חלק בלתי נפרד מהחיים. "נשים לא היו שרות בתור 'הופעה' לנשים אחרות. הן היו מתכנסות ביחד לשיר ולרקוד בתור פורום נשי. הן ניצלו את כישרונות הניגון השירה והעשייה שלהן, ושילבו אותן בחייהן כנשים. השירה היתה החיים עצמם, גם בין הבישולים. אבל לשירים הללו תמיד היה תוכן ומשמעות: לא נתקלתי בשירים עם מילים סתמיות, בכלל."

כחלק מהחזרה לשורשים, כאמור, היא ביקשה מאמה לכתוב שיר עבור האלבום. "הלחן הוא לחן ערבי עממי שאמא שלי אוהבת לשיר, וביקשתי ממנה שתכתוב לחן הזה מילים על ירושלים."

המילים שנבעו ממנה מלאות אהבה לירושלים. "נכון. כל השירים הללו מלאים באהבה לארץ ישראל ולירושלים, התמסרות לקדוש ברוך הוא, כמיהה לגאולה. 'אימתי נשוב אליך והמשיח עוד לא בא', כך מתחיל אחד השירים."

לפני שנתיים הפסקת להופיע מול גברים. ההחלטה הזו התכתבה עם העבודה על אלבום ששאב משירת נשים לנשים?

"נראה לי שהשם כיתב אותי עם זה דרך האלבום... אי אפשר להתעלם מההשגחה הפרטית כאשר אני עובדת על אלבום שחלק גדול ממנו זה רק שירת נשים לנשים ותוך כדי עשייה מקבלת על עצמי, בלי נדר, לשיר רק לפני נשים. לא קיבלתי את ההחלטה בגלל זה, אבל אין לי ספק שהתזמון לא היה במקרה. בכלל, אין שום דבר מקרי בעולם."

"ידעתי שהגיע הזמן"

זה קרה לפני שנתיים. באמצע הופעה שלה, הגיעה אתי אנקרי למסקנה שזהו. מהיום והלאה היא לא מופיעה יותר בפני גברים, ויהי מה. על הרגע המכונן ההוא היא מתבטאת ואומרת כי זה היה זה "רגע חזק מאוד, שבו התשובה פשוט הגיעה אלי מבפנים".

בראיון קודם גוללה הזמרת את הקשיים שבהתמודדות עם ההחלטה הרת הגורל הזו,

"כל השירים הללו מלאים באהבה לארץ ישראל ולירושלים, התמסרות לקדוש ברוך הוא, כמיהה לגאולה. 'אימתי נשוב אליך והמשיח עוד לא בא', כך מתחיל אחד השירים"

שהייתה כרוכה בהפסד לכלי בסדר גודל של מאות אלפי שקלים. "זה נכון שיש פה גם מחיר כלכלי", אמרה בטון שופע ביטחון. "אבל ככה זה כשהולכים עם אמונה. כשמאמינים בדרך הנכונה, יודעים שלא תמיד היא משתלמת מבחינה גשמית בצורה מיידית."

על השאלה האם אין היא מודאגת כעת, משווייטרה על פלח משמעותי כל כך בהופעותיה - השיבה אנקרי כי זה לא שאין דאגה לפרנסה כלל וכלל. יש דאגה, אבל כאדם מאמין היא מאמינה שאת הכלי אדם צריך לעשות בעצמו, אך ההשפעה בסופו של דבר מגיעה מלמעלה.

"מזמינים אותי להרבה מופעים בפני כלל האוכלוסייה ואני נאלצת לומר 'לא'. אני משתדלת להסביר את ההחלטה שלי, אבל למי שלא נמצא במקום הזה - אני מרגישה שזה קשה להבנה". כשנשאלה אנקרי מדוע בעצם החליטה על הצעד הזה אמרה כי "מה שמעניין באמונה הוא שהשאלה 'למה', לא תמיד שייכת. זה יותר עניין של הרגשה. אם מישהי מרגישה שהיא רוצה להדליק נרות שבת, ולא עשתה את זה מעולם - לא בטוח שהיא תדע למה. אז גם אצלי, זה שייך לרגש".

"מהו תהליך של תשובה, אם לא לחשוב מה מתאים ומה נכון?"

על ההצלחה המסחררת שהאירה לה פנים בכל שנות הקריירה שלה, מתבטאת אנקרי ואומרת כי לצד הנעימות שחשה בעצם ההצלחה, פתאום הכתה בה ההכרה כי מה שהיא חווה זו בעצם אינה אהבה אמיתית. "הבנתי שכל מה שקורה לי הוא לא באמת אמיתי, ואור שבא מתשומת לב מבחוץ - הוא לא אמיתי, כי אור אמיתי לא הולך. ראיתי שהאהבה שאני מקבלת מבחוץ יוצרת תלות וגם חולפת."

שבע ברכות
אתר שידוכים איכותי ומפוקח מבית הידברות

הם ועוד יותר מ-750 זוגות כבר זכו להתחתן בזכות שבע ברכות

ומה איתך?
השירות בחינם לחלוטין

www.7brachot.co.il

750 חתונות

יותר מ-32,000 מנויים ומנויות

ילקוט יוסף

פרטים בהלכות קריאת ספר תורה

קריאה בראש חודש, איך לא קוראים בספר התורה, "מי שברך" ועוד

והשישי קורא עד "ויבא משה", וגם בשבת במנחה ובשני וחמישי כשקוראים בפרשת האזינו יקראו שלשה עולים כסדר הזה. וכן מנהגנו.

ז. מה שנוהגים להתפלל ולקרוא בתורה בציון קברי האבות בחברון, יש להם על מה שיסמוכו, ואין לאסור בזה משום מה שאמרו (ברכות י"ח) שאין לקרוא בספר תורה בבית קברות, ושלא להלך עם תפילין בראשו, שמאחר שעושים כן לכבוד האבות הקדושים, והקבר הוא למטה במערה, אין בזה איסור.

ח. אין לברך ברכות התורה במעמד זכר למעמד "הקהל" שיש עושים בזמן הזה, ואסור גם לברך ברכות התורה בדרך לימודו בש"ס ובפוסקים, כגון שיקרא בשם ומלכות את מטבע הברכות המובאים בש"ס ובפוסקים, שגם בזה יש איסור ברכה לבטלה.

ט. המנהג לעשות "מי שברך" לחולה בשבת, אף אם החולה נמצא במקום רחוק, ואף אם החולה גוסס. ומותר לעשות מי שברך בשבת גם על חולה שאין סכנה לחייו. ונהגו לומר בסיום ה"מי שברך" – "שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא".

ג. מנהגינו לקרוא פרשת התוכחה שבפרשת בחוקותי ובפרשת כי תבוא בקול נמוך מעט, אבל צריך שיהיה קולו נשמע לצבור. ונהגו שהשליח צבור הקורא בתורה הוא עולה בעצמו לקריאת פרשת התוכחה.

ד. אם נמצאה טעות בספר תורה באמצע קריאת פרשת הקללות שבפרשת בחוקותי ובפרשת כי תבוא, אין לסיים את הקריאה בספר תורה פסול, וכל שכן שאין לברך ברכה אחרונה על הספר תורה הפסול.

ה. כאשר קורין ב' פרשיות (כשהן מחוברות), יש לחבר הסדרות עם העולה הרביעי. ומכל מקום, במקום צורך גדול, וכשרוצים להרבות עולים לספר תורה, יכולים לחבר הפרשיות גם בעליות מאוחרות יותר.

ו. בשבת פרשת האזינו קורין העולים לספר תורה בסדר הז"ו ל"ד, דהיינו שהראשון קורא מ"האזינו השמים" עד "זכור ימות עולם", והשני קורא עד "ורכיבהו על", והשלישי קורא עד "וירא ה' וינאץ", והרביעי קורא עד "לו חכמו ישכילו", והחמישי קורא עד "כי אשא אל שמים ידי",

לרכישת 'ילקוט יוסף' המלא או המקוצר חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

שולחן שבת

הרב ציון מלכה

נהג משאית גרר שסייע לגנוב מכונית, והזיק לה ע"י עבודתו

הגנב הזמין את העבודה, והנהג התרשל בעבודתו. מי חייב בתשלום על הנזק?

שהיה פועל שלו ופשע במלאכתו.

ג. אם הגורר ידע שהמכונית גנובה, יוכל בעל המכונית לתבוע את הגורר בלבד ולא את מי שהזמין את עבודת הגניבה.

מקורות: נהג הגרר דינו כאדם המזיק, מכיוון שע"י פעולתו וכוחו הורמה המכונית לגובה באופן שאסור היה לו להרימה, שהרי היא לא היתה קשורה כראוי, ולכן היא נפלה וניזוקה. נמצא שהפועל נחשב כאדם שהחזיק חפץ בידו ושמת אותו ארצה, שדינו כאדם המזיק לחפץ הנ"ל, ולכן הוא חייב לשלם את מלוא הנזק לבעל המכונית. הפועל חייב לשלם לגנב על הנזק שגרם לו, מחמת הדין המבואר בגמ' (צ"ט) לגבי שוחט שניבל בהמה בשעת שחיטתו, שאם הוא מקבל שכר על מלאכתו, הוא חייב אפילו אם לא פשע במלאכתו, אלא התקלה קרתה לו מחמת אונס כעין גניבה ואבדה, שדינו כשומר שכר שחייב על כך. והוא הדין. כ"ש הוא הנידון דנן, שדינו כמזיק בדיים. (משפטי התורה ב"ק סימן לח)

מתוך כתביו של הרב צבי שפיץ
לרכישת סט הספרים לשולחן השבת של הרב ציון מלכה, חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

מלשם לבעלים האמיתיים עבור הנזק. מה הדין בנידון דנן?
 ומה יהיה הדין אם הגנב לא ברח? האם הגנב חייב לשלם עבור הנזק או נהג הגרר חייב על כך? א. נהג הגרר שפשע במלאכתו חייב לשלם לבעל המכונית עבור נזקו.
 ב. בנידון השאלה, שנהג הגרר לא ידע שהמכונית גנובה, הגבהת המכונית באוויר (לפני שהמכונית נפלה) נחשבת כקניין גניבה עבור הגנב, ומאותו רגע הוא מתחייב באונסין על המכונית. לפיכך, רשאי בעל המכונית, אם ירצה, לתבוע את הגנב שישלם לו עבור הנזק שנגרם למכונית שגנב, במקום לתבוע את נהג הגרר. אמנם, אם הגנב ישלם לבעל המכונית את נזקו, אותו גנב יוכל לאחר מכן לתבוע זאת מהגורר,

גנב מתוחכם רצה לגנוב מכונית יוקרה שחנתה ליד בית בעליה. לפיכך הוא הזמין בשעות הלילה משאית גרירה, הציג את עצמו בפני הגורר באמצעות מסמכים שהשיג כבעל המכונית היוקרתית, וטען שאבדו לו מפתחות המכונית, אשר זקוקה לטיפול במוסך, ולכן הוא מבקש ממנו להעביר את מכוניתו על גבי משאית הגרר למקום אחר, ששם יוכל לטפל בה. נהג משאית הגרר התרשל במלאכתו, ובעת שהעלה את המכונית למשאית היא נפלה מהמנוף בקול רעש גדול וניזוקה קשות. למשמע קול הרעש, מיהר הגנב שהתחזה כבעל המכונית לברוח, ובינתיים התעורר בעל המכונית האמיתי ודורש מנהג הגרר את נזקו. אולם נהג הגרר טוען שהוא הוטעה, וחשב שאדם אחר הינו בעל המכונית, ולכן הוא פטור

סט שולחן הנביאים • שאלות ותשובות, חידות וחידודים על ספרי יהושע ושופטים

סט שולחן השבת • שאלות ותשובות, חידות וחידודים על החומש ורש"י

סט שולחן המועדים • שאלות ותשובות, על חגי ישראל וטעמי המנהגים והמצוות

הרב ציון מלכה עם הספרים שיאחדו את כל המשפחה שלכם סביב שולחן השבת

נכשין במחיר מיוחד לכל ערכת הספרים!!!

לפרטים והזמנות: 073-222-12-50 | shops.hidabroot.org

עושים תשובה

חוזרים בתשובה? ביטוי לא מוצלח

איפה עוד יש אנשים שבלי מחייבים חיצוניים עזבו עולם נוח ומוכר, והלכו אחרי הקב"ה למדבר, לארץ לא זרועה, רק בגלל שכך האמת?

יש אנשים שבלי מחייבים חיצוניים עזבו עולם נוח ומוכר, והלכו אחרי הקב"ה למדבר, לארץ לא זרועה, רק בגלל שכך האמת? הבאנו לעולם התורה כל כך הרבה כישרונות, אמנות, יצירה, מקצועיות. הבאנו לעולם התורה כל כך הרבה אמונה ומסירות נפש.

ובינתיים... כבר אמר פעם מישהו שהוא לא מוכן להצטרף למועדון שמוכן לקבל מישהו כמוהו. סוג של תסביך, להיחנות ממי שמוכן לקבל אותו ולהימשך למי שלא מוכן לקבל אותו. אני חושב שיש במשפט הזה עומק, שדרכו נוכל ללמוד הרבה על עצמנו, כבעלי תשובה.

בפרשה שלנו נאמר "לישועתך קיויתי ה'". הרמח"ל כתב על זה מאמר שלם ("דרוש בענין הקיווי"), שזה מה שמייחד אותנו כיהודים - לא משלימים עם המצב, מקווים ליותר. אני חושב שכבעלי תשובה מוטלת עלינו אחריות מיוחדת בעניין זה. לא באנו לפה רק כדי לשרוד, רק כדי להסתדר, רק לחיות, רק להצליח להכניס את הבת לסמינר. יש לנו תפקיד ושליחות מעבר לזה. הרבה מעבר לזה. והקרבנה לקב"ה, חוסר הקיבוע, אמור להזכיר לנו את זה, ולתת לנו את הכלים להצליח עוד ועוד.

רכישות ספרי הרב דן טיומקין להדרכת בעלי תשובה חייגו להדברות שופר: 073-222-1250

הגענו. אין לנו מקום. סוג של הומלסים... אבל זה רק חיצונית. כי פנימית - זה גורם לקב"ה לקחת אותנו. זה גורם לנו להיות ישירות תחת כנפי השכינה. לא להתיימשך ולחפש את האמת. הגאון מוילנא כתב שחג סוכות נקבע בט"ו בתשרי בגלל שאז חזרו ענני הכבוד, אחרי החטא. זה ממש עננים של בעלי תשובה, והסוכות הם זכר לענני הכבוד האלה. זה חג של בעלי התשובה. שמקומם לא בבית מקובע ונוח, אלא תחת צלו של הקב"ה, בצל האמונה. ישתבח שמו.

זו נקודה עמוקה. למעשה, השם "חוזרים בתשובה" לא בדיוק מתאים לנו, כי הוא מרמז כאילו יש תשובה אחת ברורה, ואנחנו מצאנו אותה. מציאת האמת, הקשר האמיתי עם בורא העולם, היא דרך חמקמקה ודינמית, ודווקא מה שמייחד אותנו זו העובדה ששאלנו. אנחנו בודקים את עצמנו, מחפשים ללא הרף את האמת, חותרים ומבקשים. אוי למי שבטוח שהאמת נמצאה והיא אצלו בכיס הקטן. אשרי מי שאינו עוצר, אלא ממשיך לחפש ולחזור לאמת. איפה עוד

מסופר בפרשה שלנו על הכניסה לגלות, וזו הזדמנות לדבר על הגלות הפרטית שלנו, כבעלי תשובה.

ה"שפת אמת" (סוכות, תרל"ו), אומר דברים מאד מחודשים: "בעלי התשובה אין להם מקום, והקב"ה נותן להם מקום, והוא הסוכה וכו', ויושבים בצילו של מקום, וכפי מה שיודע האדם שאין לו מקום מצד עצמו - נותן לו הקב"ה מקום. ומקום זה גבוה ממה שזוכה במעשיו, ועל זה אמרו מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, כי בעלי תשובה יושבים במקום הניתן להם משמים".

אני לא חושב שהשפת אמת דיבר על בעלי התשובה במובן החברתי-ישראלי, אבל אין ספק שדבריו רלוונטיים במיוחד עבורנו. באמת אין לנו מקום. אין מקום ממוסד, מקובע. מהרבה בחינות אנו דומים לדור המדבר, לא פה ולא שם. ממצרים יצאנו, את העבודה הזרה שלנו שחטנו, יצאנו למדבר, לארץ לא זרועה, אבל עם הזמן אנו מגלים שלארץ המובטחת - עדיין לא ממש

מעין כפיר

משה סיגדון: "השבת תמיד שמרה עלינו, גם אנחנו צריכים לדעת איך לשמור אותה"

אחרי שהתנסה בניסיון הקשה של אובדן בן בערב שבת, משה סיגדון הקים את ארגון 'שמחת משה רבנו' שמארגן לימוד הלכות שבת במאות בתי ספר ברחבי הארץ

חבורות ללימוד הלכות שבת במאות בתי ספר בישראל. מידי שנה גם מתקיים חידון ארצי על ההלכות. סיגדון מספר כי מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל הגיע לחידוניה בשנתיים האחרונות לחייו, על אף שכבר היה חלש מאד. "השנה הגדלנו את היקף הפעילות באופן משמעותי", אומר לנו סיגדון. "השגתי את כתובות המייל של כל בתי הספר של רשת 'בני יוסף', כל בתי הספר של החינוך העצמאי, כל בתי הספר הממלכתיים דתיים, ושלחנו לכולם את החומרים במייל. אנחנו עדיין בשלבי גיבוש הרשימה של בתי הספר שבאמת יעבירו את התוכנית בפועל, ואנחנו מקווים לראות גידול משמעותי".

השנה, הוא אומר, נוסף גם מאפיין חדש לתוכנית: "הכנסנו מושג של 'מצטיין דרך ארץ'. כל כיתה שולחת את הילד שנבחר על התנהגות טובה בתחום של בין אדם לחברו, והוא מקבל תעודת הצטיינות ורחפן. גם זה לזכר בני המנוח, שאהב תמיד לעזור והתרחק מלשון הרע".

ארגון 'שמחת משה רבנו' של משה סיגדון, ארגון המנצח על לימוד הלכות שבת במאות בתי ספר ברחבי הארץ, נולד דווקא מאירוע לא שמח כלל. ערב שבת אחת, דפקו שוטרים על דלת ביתו של סיגדון. הם באו לספר שאחד מבניו, יוסף ע"ה, הלך לעולמו.

משה סיגדון, משה-מוקיר-שבת, ארגן את הלווית בנו בשעתיים שנותרו עד הדלקת נרות. עם שקיעת החמה כבר הייתה המשפחה חזרה בבית, אחרי שקברו את הבן והאח האהוב. "אספתי את הילדים ואמרתי: 'אם אתם רוצים לבכות - זכותכם, זה אח שלכם. אבל אם אתם רוצים לעשות משהו טוב לעילוי נשמתו, כפי שהבטחתי לו ליד הקבר, בואו איתי לשולחן שבת כמו שצריך, עם זמירות ועם מאכלי השבת", אומר סיגדון. המשפחה נענתה, ושולחן השבת נערך כסדרו. "אנשים חשבו שלקחתי כדורים או קיבלתי זריקה. אבל לא, זה הכל כוחה של השבת שעזר לי להתגבר".

לשמור שבת כמו שצריך? "השבת כל כך חשובה ואנחנו לא באמת מכירים אותה! חוץ מסיסמאות אני רוצה שגם ידעו איך לשמור שבת. השבת תמיד שמרה עלינו, אנחנו צריכים לדעת איך לשמור עליה כמו שצריך".

התגובות שהוא מקבל, הוא אומר, לא מגיעות רק ממורים ותלמידים - אלא גם מהורים. "הייתה אם שאמרה לי שהיא נדהמה לגלות, בזכות החבורות שלנו, שהיא גם לא שמרה שבת כהלכה עד עכשיו! למשל, לא היה לה מושג שאסור לסחוט בשבת".

"אנחנו רוצים לעזור בהבאת הגאולה", מסכם סיגדון. "אצלנו בארגון לא אומרים 'אשריך', אומרים 'אשרינו'...אשרינו שזכינו להיות יהודים ולקבל מתנה יקרה כמו השבת. וזו זכות עבורנו לשמור עליה כפי שהקדוש ברוך הוא רוצה".

מנהלי בתי ספר ותלמודי תורה, מעוניינים בפעילות עבור תלמידים? צרו קשר עם משה סיגדון 053-4202617

את הכוח הזה הוא לקח הלאה במלוא התנופה, כשייסד את ארגון 'שמחת משה רבנו', המפיץ

הידברות ציילדים

ילדים מספרים
חיים ולדר

להציל את המון (ה')

בשבוע שעבר ספרתי לכם איך ראיתי את מרדכי שוכב במערה בתוך הלהבות

הילדים שפגשתי אתמול הם הביטו בי במבט מוזר. קלטתי שהם לא יספרו כלום על מה שקרה, כי הם פוחדים שאספר איפה מקום המסתור של המון שלהם. היתה בינינו מעין הסכמה שבשתיקה: הם לא ילעגו לי, ואני לא אספר את סודם. זה היה נוח לי והיה נוח להם. יומים לאחר מכן היה לי ג' בעמר. הגעתי למדורה בלי חשק. לא רציתי להשתף בה, אבל ידעתי שאם אעדר, אעניש את עצמי. לא ראיתי כל טעם בכך. הגעתי לאתר המדורה. היא היתה גבוהה מאד, ובראשה התנוסס ההמון הענק שהצלתי. הוא היה מרשים ביותר. גבהו יותר מגבה אדם, והוא היה שמן מאד. הוא בלט למרחוק. הערב ירד, וילדי השכונה המתינו להדלקה. "מי ידליק את המדורה?" שאלו כלם. כלם המתינו למרדכי. הוא זה שמדליק בדרך כלל. מרדכי לקח את האבוקה, הדליק אותה, ואז עצר לפתע ואמר: "אני רוצה לספר לכם משהו".

בשבוע הבא אספר לכם מה אמר מרדכי לילדים. שיהיה זה טפשי מצדי לומר זאת. הם פשוט יצחקו לי ויבזו אותי. "אתה רגלת אתרינו?" שאל מנחם. "לא, פשוט עברתי כאן וראיתי... ראיתי עשן". "גניח", אמר מנחם, "אבל אל תבוא לכאן יותר". "ואם תספר למישהו איפה המחבוא שלנו, אוי ואבוי לך", אמר טוביה. מרדכי לא אמר דבר. הוא נראה המום לגמרי. הלכתי הביתה והרגשתי נורא. לא רק שסכנתני את עצמי להציל ילד, והילד הזה בכלל לא היה שם, אלא הצלתי להם את המון, שלא הייתי שתף לו כלל, והם אפילו אינם מעריכים אותי. הגעתי לביתי, נכנסתי לחדרי ונשכבתי על המטה בוכה ומתפפת. אמי נכנסה לחדר ושאלה מה קרה. לא יכלתי אפילו לענות לה. "אני מרגישה ריח של עשן", אמרה אמי. "תגידי מה קרה". רציתי לספר לה הכל, אבל לא מצאתי את המלים. כבר אמרתי לכם שזו הבעיה שלי. נרדמתי, בלי להתקלח ובלי להחליף בגדים. למחרת הלכתי לכיתה בלי שום כח. ראיתי את

תפסתי ברגלי והתחלתי לגרר אותו החוצה. הוא היה די כבד, אבל אני גררתי אותו ברגלי פאחוז טרוף עד שהגעתי לפתח המקלט, ואז הנחתי אותו. רצתי למעלה, נשכבתי על המדרגות באפיסת כחות ונשמתי אור נקי מלא ראותי. כשהתאוששתי, ראיתי כמה ילדים עומדים לדי. היו אלה "השולטים". "מה אתה עושה כאן?" שאלו. רציתי לומר להם שהצלתי את מרדכי. "אני... אני... הצלתי... את...". ואז ראיתי שמרדכי עומד מאחוריהם בריא ושלם, בלי כויות ובלי כלום. הבטתי לאחור, ופתאום הבנתי את מי משכתי. משכתי את ההמון הגדול והכבד. הוא שכב שם בפתח המקלט ללא תנועה, ראשו שרוף מעט, אבל באפן כללי שלם לגמרי על בגדיו והקרשים שבתוכו. "הצללת את המון, הא?" אמר מנחם, אחד הילדים, וכלם צחקו: "תגידי, אתה השתגעתי? כמעט נשרפת בעצמך!". לא אמרתי דבר. רציתי לומר שחשבתי שזה מרדכי, אבל הבנתי

בדיחות לילדים

פרה א': שמעת על מחלת הפרה המשווגעת?
פרה ב': כן, שמעתי. איזה מזל שאנחנו ברוזנות.

סוס נכנס למסעדה ומבקש קולה.
המלצרית: עם קש? הסוס: כן, עם הרבה קש!

מצאתי עבודה
- איפה? - בניקיון
- איך שם? - פנטסטיק!

מה עושה צמח אצל רופא שיניים?
טיפול שורשי!

מה בפרשה?

פטירתו של יעקב

יעקב אבינו חי במצרים כבר 17 שנים, וכעת קרבים ימיו למות. יעקב מבקש מבנו יוסף שישבע לו כי לא יקבור אותו במצרים, אלא יעלה את עצמותיו לארץ ישראל. לאחר מכן מברך יעקב את יוסף, ומבקש ממנו להביא אליו את שני ילדיו, מנשה ואפרים, כדי לברך אותם. יעקב משכל את ידיו כדי להניח את יד ימינו דווקא על ראשו של אפרים, הבן הצעיר, והוא מברך כך את שני הבנים. ליוסף אומר יעקב כי שני הבנים יגדלו לתפארת, אך אפרים יגדל יותר מאחיו הגדול, מנשה. יעקב קורא לכל בניו ומברך כל אחד ואחד מהם בברכה מיוחדת. הוא מצווה גם אותם להביא את עצמותיו אל מערת המכפלה. יעקב נפטר. בניו בוכים עליו, ולאחר מכן ממלאים את צוואתו ומעלים את עצמותיו לישראל. בסוף הפרשה מצווה גם יוסף כי יעלו את עצמותיו לארץ, ונפטר כשהוא בן 110 שנים.

כל הילדים חוגגים עם ספרי חיים ולדר האהובים

הספרים מאפשרים לילד להכיל את עולמו הפנימי ונותנים לו אפשרות לבטא את עצמו. הם מעניקים לילד את הכלים לפתרונות חיוביים ולהתמודדות עם תחושות ומצבים בחיים. עברו ועבורו חברים.

חדש!
הכי חזק שיש!
קומץ ילדים המסייע בתמודדות בחיי היום יום

אחת שאלתי 2

הרב ארז חזני

הלומד שיֵשב בְשֵׁעוֹר כְּ"גֵלָם"

היהודי הגיע לשיעור על מנת לקבל את המלגה - אף שלא הבין את השיעור כלל...

התורה שעסק בה בעולם הזה, ולא השיגה מקצָר דעתו".

לאור זאת, היה מקום לומר גם בנדון שאלתנו, שמשפתך זה, שאינו מבין את שפת המגיד שעור, וממילא אינו מבין את הגמרא, אינו נחשב ללומד בשיעור הזכאי למלגה המיוחדת של הגביר! אולם, בכל זאת נראה כי משפתך זה זכאי למלגה החדשית של הגביר, משום שעצם הדבר שיש עוד משפתך קבוע בשיעור, יש בזה קדוש שם שמים וחזוק לשיעור. וכפי הנראה, עקר מטרתו של הגביר היתה לקדש שם שמים, להגביר ולהרבות תורה על ידי שיעור רב-משתתפים, ובודאי שגם משפתך זה מוסיף ומחזק את השיעור.

ולכן מגיע למשתתף לקבל את הסכום הקצוב, בפרט שמון הסתם לפעמים כן מבין משהו מהשיעור (את הקטעים המופיעים בגמרא בלשון הקדש), וכמו כן הוא מתבשר ומשפע מהרתחא דאורייתא שיש שם, והדבר מביא לו תועלת ועליה בלמוד התורה. לסכום: המשתתף בשיעור שאינו מבין אידיש, זכאי למלגה הנתנת למשתתפי השיעור.

מאזין לשיעור ברב קשב, אך דבר אחד אינו מבין - מדוע אתה לא נוטל חלק בשיעור, לא שואל, לא מעיר, לא מנסה לתרץ...?"

והאיש השיב: "איך הרב רוצה שאשתתף, הרי השיעור נאמר באידיש, ואני כלל לא מבין את השפה הזו, ולכן אין לי מה להתערב בשיעור...". כעת התעוררה השאלה - האם המשתתף שאינו מבין את הנלמד בשיעור, זכאי לשכר המבטח מדי חדש על ידי הגביר (מאה דולר)?

תשובה:

נפסק בשלחן ערוך הרב (הלכות תלמוד תורה ב'-ג'), שהלומד תורה שבעל פה (כגון משנה ותלמוד), ואינו מבין את פרוש הדברים - אין זה נחשב למוד. ודוקא בתורה שבכתב יוצא ידי חובת תלמוד תורה אף כשאינו מבין.

מבין. (והוסיף השו"ע הרב: "ואף על פי כן, יש לאדם לעסוק בכל התורה, גם בדברים שלא יוכל להבין, ולעתידי לבא זוכה להבין ולהשיג את כל

ומחקק מבין רגליו (בראשית מ"ט, י) - אלו בני בניו של הלל שמלמדים תורה ברבים (סנהדרין ה').

מעשה שהיה בגביר נכבד מחו"ל בשם זבולון, שפנה בבדיבות לבו אל תלמיד חכם שפונן בכשור הסברה מעלה, והודיע לו: "בעקבות המצב הבטחוני הקשה בארץ ישראל, ברצוני להגביר זכויות למען העם היושב בציון, ולהכריז על פתיחת שיעור מיוחד בדף היומי, שכבוד הרב ימסר במתיקות וערבות. כדי לרדוף את הצבור להגיע לשיעור, אני אעניק מלגה כספית בסך מאה דולר בכל סוף חודש, לכל יהודי שישתתף בשיעור".

התלמיד חכם הסכים בשמחה להצעת הגביר, והכריז בקרב הצבור אודות פתיחת השיעור. כמה עשרות אנשים הגיעו ללמוד בשיעור הנפלא מדי יום, ובתם כל חודש באו על שכרם הטוב, שנגלח מאת הגביר. באחד הימים פנה מגיד השיעור אל אחד מבאי השיעור הקבועים ושאלו: "אני רואה שכבודו

מזווית נשית

אז מה יקרה בשנה הבאה?

כמה קל היה לנו להתמודד עם משברים עכשוויים אם היינו יודעים מה צופן לנו העתיד. אז למה הדבר נסתם מיעקב אבינו?

לא בוכה. הוא נותר ענייני, קורא קריאת שמע לאלוקיו, כמעט מרוחק. מדוע? מפני שמי שלא ידע לקוות, להכין מקווה גדול דיו לברכה שתבוא, לא ידע גם להכיל את מימושה של התקווה. ר' חיים פרידלנדר זצ"ל ("שפתי חיים") מבאר, שכאשר במהלך ההמתנה אדם מוציא מפיו מילות ייאוש, הוא לא ידע לשמוח שמחת אמת גם לכשתבוא הישועה... יעקב מסביר זאת לפני מותו במילים: "ראות פניך לא פיללתי", לא היתה בי תקווה מספקת לחכות לך, יוסף בני!

בניגוד למה שניתן לחשוב, שידיעת הקץ תפח בננו תקווה, מגלים לנו חז"ל ש"תיפח רוחן של מחשבי קיצין" דווקא... הללו כבר לא יודעים לקוות, הם יודעים רק להמתין בפאסיביות שיבוא משהו ויגאל אותם. במקרה כזה, אומר בעל ה"נתיבות שלום", תבוא הגאולה בעיתה, בזמנה הנקוב והידוע. אבל אצל האדם המקווה, יכול הקץ להתקצר, בבחינת "אחישה", להגיע עוד לפני הזמן הקבוע! אל תצפי ששום "תחזית שנתית" תפח בך התקווה. הפיחי את תקווה בכל יום שבא עליך, ותגלי קץ מופלא.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - ההדברות שופו 073-222-1250

יאבדו ממנו אף הם. אילו היה יודע, בכל ההמתנה החשוכה הזו, שברגעים אלה ממש בהם הוא מתאבל, הופך בנו יוסף למושל מצרים ולמחייה עבורו ועבור בניו - עד כמה יכול היה לשמוח בידיעה שההמתנה היא מתנה! מדוע, אם כן, לא מאפשר לו הקב"ה לגלות את הקץ לבניו? כמה קל יהיה לרווקה מעוכבת לדעת את תאריך חתונתה! כמה כוח יהיה, להבדיל, לחולה שיתבשר באיזה יום בדיוק יסורו הייסורים ממנו! הקב"ה אינו מרשה ליעקב לגלות לבניו את הקץ, מפני שבכך ישלול מהם את הדבר היקר מכל - את התקווה. בהיעדר תקווה, גם כשתיגיע הישועה לבסוף, לא יזכור עוד האדם כיצד שמחים. מדהים לראות איך יעקב אבינו אף פעם אינו זוכה לשמחה מלאה. גם כשהוא פוגש סוף סוף בבנו יוסף, הוא

"ביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתם ממנו". מה גורם לאדם לרצות לדעת את אשר יקרה אותו באחרית הימים? ומדוע כשעומד יעקב לגלות את הקץ - מונע זאת הקב"ה ממנו? ככל הנראה, אין רצון גדול יותר להורה שעומד לנטוש את בניו לנצח, מאשר להשאירם עם בשורה מעודדת ומנחמת, עם תאריך תפוגה לגלות ולייסורים. יעקב יודע על בשרו שהייסורים הקשים מכל הם חוסר הוודאות, ההמתנה: קודם שבע שנים לאשתו רחל, אח"כ, להשלים את שנות עבודתו אצל לבן ולבסוף, עשרים ושתיים שנות ההמתנה הקורעת לבנו יוסף שישבו. הוא יודע שאין אתגר נורא יותר מאשר להיות "יעקב": זה העוקב בדאגה אחר כל ידיעה חדשה, אחר כל בשורה, אחר בניו שנותרו לו, שלא

כחתי נשים

כשגם השור רוצה לעוף

הקנאה היא רגש שקיים בכלנו. צריכים רק לדעת לנווט אותו למקום הנכון

וחז"ל הקדושים משבחים כל כך את מנשה, שלא היה בליבו כלום. לא קנאה ולא שנאה ולא כלום! ואפרים, גם הוא לא התגאה ולא החשיב את עצמו למאומה.

מדהים! זה מעיד על תעצומות נפש ועל מידות טובות ונעלות כראוי לבנים של מלך אמיתי - יוסף הצדיק. וזו היא הברכה הראויה לברך בה את הבנים, כי היא מפתח לחיים מאושרים - מידות טובות ועין טובה.

הקנאה היא רגש שמתעורר בנו לפעמים. זה רגש שקיים בכלנו, רק צריך לדעת לנווט אותו למקום הנכון. הקנאה יכולה להיות מועילה, היא מיסודות קיום העולם, זה כוח מניע לעשייה, להצלחה.

אומרים חז"ל: "אילולא הקנאה אין העולם עומד", "קנאת סופרים תרבה חכמה". אם הקנאה מנווטת אותך ומביאה אותך להערכה כלפי מי שאת לומדת ממנה, אם זה מביא אותך להרגשה ש"וואו, יש עוצמות, יש כוחות", זה ממלא אותך בכוח, במוטיבציה - זה מבורך!

פעם ראה השור את הנשר עף גבוה. הוא קינא בכנפיים הגדולות שלו, והחליט שגם הוא רוצה לעוף בשמיים. מה עשה השור הטיפש? עלה לגג וחיקה לרוח גדולה שתבוא. הוא היה בטוח שהרוח תעוף אותו גבוה - אבל הוא כמובן נפל והתרסק.

מה יעשה שור פיקח? יביט בנשר ויאמר לעצמו: "הנשר מנצל את הכנפיים שלו לעוף גבוה, גם אני אנצל את הקרניים שניתנו לי ואנצח את אויבי. יישמך אלוקים כאפרים וכמנשה...". למה התברכו ישראל דווקא בבניו של יוסף, אפרים ומנשה? מה היה מיוחד בהם?

כשיוסף העמיד את שני בניו לפני יעקב שיברך אותם, יעקב החשיב את הקטן יותר מהגדול. יעקב משכל את ידיו, וזה נראה לעין, וזה באמת לא נעים. אפילו יוסף מדגיש שמנשה הוא הגדול, ויעקב עונה: ידעתי, בני, ידעתי שמנשה הוא הגדול, וגם הוא יעלה ויצליח, אבל הצעיר יגדל ממנו.

סיטואציה זו נראית מביכה ובהחלט לא נעימה...

כל עוד היא לא יוצרת שנאה, כל עוד היא מצמיחה - זה מבורך, וזה נפלא ומקיים את העולם. לדעת לנווט את הרגשות למקום חיובי, זה אפשרי!

אבל אם חס ושלום זה מביא לכעס, להשפלה, להרגיש אפס - לפעמים רואים משהו מצליח, ומרגישים אפס חס ושלום - אם זה מביא לשנאה ואפילו חלילה לנקמה, זה רע מאוד.

כי הקנאה, כשהיא לא נכונה, היא מחשיכה לאדם עד כדי שהוא עושה דברים רעים ואכזריים בלי טיפת מחשבה.

אז - חזק חזק ונתחזק לפרגן לזולת, לטפח עין טובה ולשמוח בשמחה של האחר - כאפרים וכמנשה!

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

Advertisement for a seminar by Rabbi Zvi Kahane. It includes a photo of the rabbi, a list of topics: "חידה לוי", "חגית שירה", "לימור בן סימון", and "נופש נשיח חלולתי". It also features a date "28-30.1.18" and a phone number "073-2221270".

בריאות טובה

הרבנית רחל בצרי

פורום מומחיות

יש לך שאלה? המומחיות שלנו כאן עבורך

מדור חדש בעלון הידברות - עצות נבונות בנושאי נפש, זוגיות, חינוך, פרנסה וכל מה שמעסיק אותנו ביום-יום

10 כללים לשמירה על הבריאות

כל מי שרוצה לשמור על בריאותו, זקוק לכללים ברורים על מנת לדעת כיצד לעשות זאת. לפניכם 10 כללים אשר מתאימים לכל אדם, ומסייעים לכל אחד לשמור על בריאותו.

עלינו להקפיד על כללים אלו כדי לשמור על גופנו, וכך נוכל לעבוד את בוראנו מתוך בריאות ושמחה. כמו שמובא בחזון איש: "אחר שנברא האדם באבריו המתוקנים, עוד לא הוכן לו חיים קיימים עלי חלד... מפני טבע הפגעים הקיימים בעולם... והנה סגולת הרפואה הטבעה בגוף האדם, ובו נבראו מחנות הגנה נגד הבצילים (וירוסים), ובגוף האדם צבא שעומד להגנה גמורה, ואף אם לא יספיקו כל אלו לרפא, לכן ברא הקב"ה פרות וצמחים וירקות ומימות רפואה, כל מין לתעודתו".

1. שינה - לפחות 7 שעות בחושך, בשעות שבין השקיעה להנץ החמה. תרגילי הרפיה לפני השינה מועילים לאיכות השינה.
2. רגשות חיוביים ומחזקים - רגשות שליליים מחלישים מאד את מערכת החיסון. זכרו: הצחוק והחיוך מרפאים! הם מפרשים לגוף אנדורפינים שמשמשים כמאלחשים טבעיים (משככי כאבים). ככל שמחייכים יותר - מרגישים פחות כאב. לשמחה כוח חשוב בריפוי כל המחלות ובחזיון מערכת החיסון. החיסון המומלץ ביותר: לפחות 10 דקות של צחוק, 10 שעות של חיוך ו-18 שעות של חשיבה חיובית ודיבור חיובי ביום.
3. מחשבות, אמונות, דיבורים חיוביים - מחזקים את כל מערכות הגוף.
4. פעילות גופנית משפיעה לטובה על כל מערכות הגוף והנפש. ריקודים, הליכה כל יום חצי שעה ומדרגות - מומלץ לעלות 200 ביום.
5. פעילות מעיים יום יומית הכרחית לשמירה על הגוף. הרמב"ם מדגיש את זה מאד.
6. משקל תקין. עודף משקל גורם סיכון לכל המחלות. דרוש שינוי באורח החיים על מנת להשיג משקל רצוי.
7. נשימה נכונה, עמוקה ואיטית, תוך הפעלת הסרעפת, משפרת את התפקוד של מערכות רבות, ויכולה גם לרפא מחלות כגון לחץ דם גבוה, בעיות במערכת הריאות ועוד.
8. תזונה בריאה ומזינה משפיעה על תפקוד התאים, האיברים ועל כל מערכות הגוף. יש לצרוך בכל יום את כל אבות המזון - פחמימות, חלבונים, שומנים, ויטמינים ומינרלים מפירות ומירקות מגוונים.
9. הגיינה פרטית ובמקומות ציבוריים עשויה למנוע מחלות רבות.
10. תעסוקה משפיעה על הנפש ועל בריאות הגוף. כדאי לשים לב ולבחור תעסוקה מהנה, ובאקולוגיה טובה.

הרבנית רחל בצרי היא יועצת תזונה ובריאות

באמת לא יכולה. אם הילדה תרוץ אחרך לחדר השני, תמשוך לך בבגדך ואפילו תנדנד ותתלונן - את תמשיכי לקפל את הכביסה, ולכל היותר תלטפי לה את הראש להראות לה שאת לא כועסת עליה ולא בורחת ממנה. בשום אופן אל תעזבי את עבודתך ותלכי לשחק אתה כשהיא דורשת זאת. לעומת זאת, כשתסיימי לעשות מה שאת צריכה וכשיגיע הזמן שבכל מקרה רצית להקדיש לה, אמרי לה כך: "הנה, חמודה, עכשיו אני פנויה, בואי ונצייר יחד". בצורה כזו הילדה תבין שיש זמן עם אימא ויש זמן בלעדיה. בצורה כזו היא בעצמה תלך להתעסק עם עצמה, כי כמה זמן אפשר להשתעמם ליד הררי כביסה? (מנוחה פוקס, סופרת מומחית תהליכי חינוך)

שמתי לב שבזמן האחרון אני אוכלת, ואינני יכולה להפסיק כאשר אני שבעה. אני ממשיכה לאכול עוד ועוד... האם זו אכילה כפייתית? מה עלי לעשות?
 על פי תיאורך, ניתן לומר כי אלו סימפטומים של אכילה כפייתית, או לפחות התחלה של אכילה כפייתית, שיש לטפל בה בהקדם האפשרי. אכילה כפייתית היא צורת התנהגות שמתבטאת באכילה בלתי רצונית ובלתי מבוקרת, הנשלטת ע"י רגשות שליליים ודימוי עצמי שלילי. אכילה זו נובעת מתוך מצבים פסיכולוגיים ונפשיים מסוימים, כגון: תסכול, בדידות, כעס עצב, עצבנות, מתח, לחץ, שינויים ולעתים גם מצבים הפוכים של שמחה והתרגשות, כמו הימצאות באירועים מסוימים. במצבים אלו, המזון הופך אצל אנשים הסובלים מאכילה כפייתית להיות הפיזי והמפלט לבעיותיהם, ללא יכולת להבדיל בין רעב אמיתי לבין רעב רגשי. לרוב, מצבים אלו גורמים לחוסר שליטה, וכתוצאה מכך נפגע מנגנון הרעב והשובע שבמוח. המלצתי היא להיוועץ באיש מקצוע אשר מתמחה בטיפול בהפרעות אכילה, במיוחד אכילה כפייתית, הן בצד הרגשי והן בצד התזונתי, על מנת לפתור את הבעיה מהשורש. טיפול המשלב הנחייה לתזונה נכונה יחד עם טיפול באכילה רגשית ושינוי התנהגותי הם הפתרון היעיל ביותר. (ד"ר סיגל תמיר, ד"ר לתזונה ומדעי ההתנהגות)

יש לכן שאלות בנושאי נפש, זוגיות, פרנסה ועוד? כתבו אלינו למייל debi@htv.co.il, בנוסף, אם את מומחית בעלת ניסיון רב, נשמח לצרף גם אותך לפאנל המומחיות.

הכתב של בתנו הלומדת בכיתה ב' אינו יפה. מה ניתן לעשות כדי לשפר אותו?
 חשוב לדעת שהכתב לא חייב להיות יפה, אך הכרחי שיהיה קריא. יש לבחון האם בתכם מצליחה לקרוא מה שכתבה, והאם אנשים אחרים מצליחים לקרוא את כתב ידה. במידה ולא, יש לעבוד על שיפור הכתב. שימו לב לנקודות הבאות: אם יש קושי מוטורי והיא מתעייפת מכתובה, או אם היא מתלוננת על כאב בזמן כתיבה, מומלץ לפנות למרפאה בעיסוק לשיפור תפקודה המוטורי. במידה ואחיות כלי הכתיבה שלה הדוקה מידי, והיא "חובקת" את העיפרון באופן הדוק - מומלץ לרכוש לה מחזיק אנטומי לשמירה על קשת פתוחה במהלך הכתיבה (עולה מספר שקלים בחנויות למכשירי כתיבה). במידה ואינה שומרת על רווחים מתאימים בין ובתוך המילים, יוצאת מהשורה או משולי הדף, יש ללמד אותה ארגון כתיבה נכון: אפשר להתאמן על ערנות לרווחים באמצעות סימון במרקר בין המילים לאחר כתיבת המשפט. במידה והיא כותבת אותיות בכתב לא קריא, יש לשים לב האם היא כותבת את האותיות בכיוון הנכון, ואם לא - ללמד אותה ולהתאמן על כיוון כתיבת אותיות. לדוגמא, אם היא כותבת את האות 'א' מלמטה, יש ללמד אותה לכתוב מהכיוון הנכון. דבר זה יסייע לשמירה על קצב כתיבה תקין וכתב קריא יותר. (אחי קחין, מאבחנת דידיקטית, עו"ס: מטפלת רגשית, מנהלת מכון כישורים, מרצה ומדריכת מורים)

בתי בת ה-4 היא ילדה מפותחת מאוד, אבל לא יודעת להתעסק עם עצמה בכלל. בכל פעם שאני אומרת לה שאני עסוקה ושאיני יכולה להתעסק אתה, היא מפסיקה לצייר או לשחק במשחק ששיחקה, ורודפת אחרי. בכל פעם מחדש, בלית ברירה, אני חוזרת לשחק אתה, על אף שיש לי דברים אחרים לעשות. למה היא לא מסוגלת להתעסק עם עצמה, ומה אני יכולה לעשות?
 בתך אכן חכמה מאוד ומפותחת. היא כל כך חכמה, עד שקלטה שהרבה יותר נעים לה לשחק יחד עם אמא. ואם אמא לא יכולה, היא תצליח להביא אותה בכל זאת. ברגע שאת וויתרת וחזרת לשחק אתה, היא הבינה שאת לא באמת עסוקה, והבינה גם שהיא יכולה להחליט מה את תעשי, במקום שאת תחליטי מה יהיו המהלכים שלך. עצתי לך: הבהירי לבת באופן חד משמעי ובמילים ברורות, שלא בשעת מעשה, שיש זמן משחק עם אמא ויש זמן בלעדיה. כשאמא אומרת שאינה יכולה לשחק, היא

שבת שירה

במלון ספא חוף גיא טבריה, על שפת הכנרת

סופ"ש של שירה ושמחה עם הידברות

בהשתתפות

הרב זמיר כהן הרב יצחק פנוגר

מיטב ההרצאות בנושאי זוגיות וחינוך ילדים

פרשת בשלה, י'-י"א בשבט, 26-27/1

הרב
זמיר כהן

בליווי
חזן פיטן

הידברות
נופש להגוף ולנשמה

הזדרזו להרשם מס' המקומות מוגבל
073-2221270

קהלת. חיבורו של החכם באדם - שלמה המלך, אשר הגאון מוילנא המליץ לקרוא בו תמיד.

בואו ללמוד ביחד עם הרב זמיר כהן את חוכמתו ומשנת חייו של שלמה המלך, להחכים מנסיונו העשיר ולעבור עמו במילותיו הנפלאות ורוויות הרגש והחכמה את המסלול הנפלא עד ההגעה לחיים מאושרים ונכונים.

לרכישה חייגו:

073-222-12-50

ניתן להזמין דרך אתר הידברות שופס'

shops.hidabroot.org

הידברות

אוהבים לימוד והבנה לעומק?
רוצים לפצח את חידת החיים?
אתם חייבים לעצמכם
את הספר הזה!!

קהלת

ספר ההדרכה המושלם לחיים נכונים ומאוזנים, טובים ומאושרים

מבואר בשפה ברורה ועכשווית מאת הרב זמיר כהן

המומחים של שלום בית אצלכם בבית!

מבחר תכנים איכותיים ופרקטיים אצלכם בסלון יימסרו ע"י מיטב היועצים והמטפלים הבכירים של מחלקת שלום בית

הרב שמעון ביטון

הרב צורי הרצל

הרב אליהו נקש

הרב חגי צדוק

הרב בן סימון

הרב מרדכי חזיה

סדנא פרקטית וחוויתית בה תוכלו לקבל כלים מעשיים לשיפור הזוגיות פרי נסיונם העשיר של המומחים שלנו. אל תפספסו!

מינימום 20 משתתפים // ללא תשלום

לפרטים: 073-222-1310

הידברות
מחלקת שלום בית

3 שעות
לא איכות!
לא כדאי
לפספס!

ניסיון עשיר
לאחר טיפול
באלפי זוגות

